

Adventists

2015. gada septembris, #9 (23)

Vienoti Kristus
cerībā

TĒMA:
“THE ROCK
PROJECT”
DAUGAVPILĪ

BĪBELES IZPĒ-
TES INSTITŪTA
KONFERENCE
RĪGĀ

SVĒTRUNA:
“MŪŽA
IZGLĪTĪBA”

PAR JAUNIEŠU
KONFERENCI:
“IZGLĪTĪBA,
KARJERA UN
KRISTIETĪBA”

IESPAIDI UN
PAVEIKTAIS
MADONAS
IMPACT(Ā)

Latvijas ziņas	4
Tēma	6
Notikums	12
Jaunieši	15
Vārds mācītājam	16
Misija	18
Bērniem	22

Būt atvērtiem Dievam

Šad un tad sanāk lasīt aizraujošus stāstus par misijas darbu ārzemēs, un tad ir prieks, kā Dieva Gars tur darbojas. Bet sirdī iezogas pat neliela skaudība – redz, kā viņiem tur viss notiek, bet pie mums...

Šīs Adventes Vēstis ir neparastas ar to, ka šoreiz aizraujošie stāsti ir nevis no citurienes, bet no draudzēm tepat Latvijā. Dieva Gars visur ir viens. Viņš dara, ja vien mēs Viņam ļaujamies. Mēs ceram, ka šis žurnāls jūs iedvesmos turpināt lūgt un ļauties Dieva vadībai. Jo, kā redzam, tam līdzī nāk neparasts prieks- darboties kopā ar Dievu.

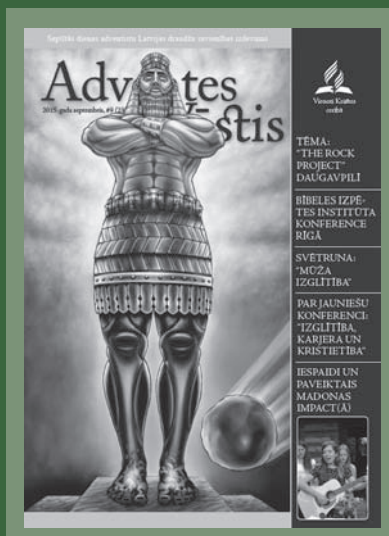
Šoreiz lasīsiet par Dieva darbiem Daugavpilī un Madonā. Bet Dievs, protams, strādā arī citās pilsētās. Mēs ļoti priecāsimies, ja kādreiz nākotnē līdzīgus rakstus varēsim lasīt arī no citurienes. Varbūt šis misijas darbam veltītais žurnāls pamudinās jums draudzē sanākt kopā un prasīt Dievam – ko mums vajadzētu darīt, lai uzrunātu savas pilsētas vai ciema ļaudis? Starp citu, pavisam nesen Rīgā bija konference, kuras mērķis bija iedvesmot cilvēkus. Arī par šo konferenci varēsiet lasīt šajā žurnāla numurā. Sabiedrību pašlaik ir satraukusi milzīgā bēgļu plūsma, kas dodas Eiropas valstu virzienā. Un, izskatās, arī Latvijai neizdosies palikt malā. Kā lasīsiet bīskapa Viļņa Latgaļa uzrunā, kristiešiem šim izaicinājumam vajadzētu atsaukties tā, kā to darītu Jēzus. Mēs šobrīd nezinām, kā notikumi attīstīsies tālāk, bet, kas zina, varbūt Dievs to pavērs par iespēju atklāt vēl vairāk cilvēkiem Kristus mīlestību? Lai šis žurnāls jūs iedvesmo vienmēr būt atvērtiem Dievam un darīt to, ko Viņš mums liek un mudina darīt.

Aidis Tomsons

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 800 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Redakcija:
Aidis TOMSONS
Andris PEŠELIS
Ģirts ROZNERIS
Jana KUZMENKOVA
Juris KARČEVSKIS
Māris GAIDULIS
Mārite LIPSKA
Vilnis LATGALIS

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienība

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Vilnis Latgalis
*Adventistu Latvijas draudžu
savienības bīskaps*

Bēgļi un Kristus

Vēl pavisam nesen priedzējāmies par Šengenas līguma dalībvalstu “brīvajām” robežām, kuras praktiski pastāvēja tikai kartēs, bet ceļošanu un pārvietošanās brīvību būtiski neietekmēja. Taču pēdējā laikā gandrīz katra diena atnes jaunas ziņas un jaunus “pārsteigumus”. Pateicoties karu, vajāšanu un necilvēcības izraisītajam bēgļu pieplūdumam, dažās Eiropas valstīs „robežu brīvība” no privilēģijas jau kļuvusi par nopietnu apdraudējumu un grūti atrisināmu starpvalstu problēmu. Sabiedrība uz notiekošo reagē dažādi. Liela daļa cilvēku vienkārši nesaprot, kā izturēties situācijā, kurai neesam gatavi. Reāla kara un nāves draudu priekšā daļa cilvēku kļūst iejūtīgāki, atsaucīgāki un palīdzēt gribošāki. Turpretī citi vēlas norobežoties vai aktīvi protestēt pret bēgļu klātbūtni savā ierastajā vidē. Kā mums kā Kristus sekotājiem šajā situācijā vajadzētu rīkoties? Kāda ir mūsu atbildība Dieva un cilvēku priekšā?

Labākā atbilde, manuprāt, būtu reagēt un rīkoties tā, kā to darītu Kristus, ja šodien redzamā veidā atrastos mūsu vidū. Marka evaņģēlija 8. nodaļa mums sniedz zināmu priekšstatu par Jēzus attieksmi un rīcību aktuālu problēmu risināšanai.

“Tanīs dienās, kad tur daudz ļaužu bija un tiem nebija ko ēst, Jēzus aicināja Savus mācekļus pie sevis un uz tiem sacīja: “Mana sirds iežēlojas šo ļaužu dēļ, jo tie jau trīs dienas pie Manis palikuši un tiem nav ko ēst. Un, kad Es tos neēdušus atlaidīšu uz mājām, tie ceļā nonīks badā; un daži no tiem ir nākuši no tālienes.” Un Viņa mācekļi Viņam atbildēja: “Kas šos ar maizi var paēdināt še, tuksnesī?” Un Viņš tiem jautāja: “Cik jums ir maizes?” Tie sacīja: “Septiņas.” Un Viņš ļaudīm pavēlēja pie zemes apmesties. Un Viņš ņēma tās septiņas maizes un pateicās, pārlauza tās un deva saviem mācekļiem, lai tās liek priekšā; un tie lika tās ļaudīm priekšā. Tiem bija arī mazums zivtiņu; un, pateicību sacījis, Viņš pavēlēja arī tās likt priekšā. Bet tie ēda un paēda, un pielasīja ar atlikušām druskām septiņus grozus. Un to bija kādi četri tūkstoši.”

Tā nav līdzība, sena leģenda vai kāda literāra vīzija. Tā ir Kristus reakcija uz pašām aktuālākajām cilvēku vajadzībām. Mazumiņš, kas mācekļiem bija, kļuva par liecību

mūsu Kunga visaptverošajai un visus iekļaujošajai beznosacījuma mīlestībai, kādu pasaule šodien sagaida no tiem, kuri sevi sauc par kristiešiem. Ar Dievu kopā neiespējamais kļūst iespējams. Ir pienācis laiks problēmās saskatīt jaunas iespējas un lūgt pēc Dieva palīdzības to atrisināšanā.

Kuri no cilvēces pārstāvjiem Dieva sirdij varētu būt tie vistuvākie? Bībele saka, ka tie, kuriem nepieciešama palīdzība, tie, kuri paši nespēj sev palīdzēt, tie, kuriem mēs varētu atklāt dievišķo mīlestību darbībā.

Gaidāmie pasākumi

25.-27. septembris

Baltijas Ūnijas Inovatīvā evaņģelizācijas konference SEEDS, Rīgā, Baznīcas ielā 12a.

24. oktobris

Adventistu Rēzeknes draudzes 100 gadu jubilejas svētki.

31. oktobris - 7. novembris

Lūgšanu nedēļa

Īpaša diena

Spoža saule, karstas smiltis un pulciņš priecīgu cilvēku jūras krastā. 22. augusts mūsu draudzē – īpašs sabats. Ir mūsu draudzē izaugušās Beātes Birziņas kristības. Kristību ūdenī iet Beāte un mācītājs Edgars Zaikovskis.

Krastā, kā Mozus pie degošā krūma basām kājām, draudzes locekļi un draugi sagaida Beāti ar svētību dziesmu.

Priežu ēnā pār Beāti svētiot paceltas triju mācītāju – Andreja Zilgalvja, Tālivalža Viļņa un Edgara Zaikovska – rokas.

D.Sproģe Tukuma draudze

Koncertā dāvina mūziku un vārdus

Ar labdarības koncertu „Gaismas ceļā” Saldus mūzikas skolā noslēdās Saldus septītās dienas adventistu draudzes 95. jubilejas svinības.

Spožā izpildījumā skanēja pasaules klasiķu kompozīcijas, ko atskaņoja pianists Daumants Liepiņš un viņa māsa vijolniece Madara Liepiņa. Abi jaunieši Saldū pazīstami, te mācījušies, muzicējuši, kopā ar vecākiem un vecvecākiem apmeklējuši adventistu dievnamu.

Nu abi ir profesionāli mūziķi. Koncerta priekšnesumos bija iekļauta arī mūsdienu komponistu daiļrade. Kopējā noskaņa bija klusināta, tāpēc ka vokālā ansamblā Tuvu un jauniešu kora izvēlētais koncerta repertuārs bija saturiski dziļš. Kora diriģents Mārtiņš Subatovičs klausītājiem tā arī

teica: „Gribam šajos svētkos jums uzdāvināt mūziku un vārdus.” Un citātos, kurus viņš lasīja, bija vārdi, kas rakstāmi ar lielo burtu.

Klausītājus savīlņoja Ingas Akmenes un Junitas Cirveles balss skanējums, koncertmeistares Elīnas Gailes pavadījums, pateicās ar aplausiem. Mūziķi par tiem

bija aizkustināti, taču Daumanta Liepiņa žests lika saprast, ka galvenā pateicība Dievam – par talantu un skaisto mūziku.

Paldies Viņam arī par mūsu spēju priekšnesumus redzēt un mūziku dzirdēt, koncertā ierasties. Gaismas ceļā ikviens tika aicināts parūpēties par cilvēkiem, kuriem šo spēju mazāk.

Koncerts bija dāvana arī līdzcilvēkiem, kuri slimo ar multiplo sklerozi, un mākslinieki mudināja klausītājus ziedot šiem slimniekiem medikamentu iegādei. Viņi arī bija koncertā.

Latvijas multiplās sklerozes asociācijas Saldus nodaļas vadītājs Aivis Miežītis zālē ienāca ar agrāk aktīvo Evu Zgirsku zem rokas. Abi noklausījās visu koncertu, un pēc tā Aivis

paklanījās mūziķiem un dziedātājiem. Viņš teica paldies arī koncerta apmeklētājiem par ziedoto naudu un apliecināja, ka tā tiks izlietota paredzētajam mērķim.

Koncerta beigās draudzes mācītājs Juris Bite pasniedza vēl vienu dāvanu, un to var izmantot ikviens, lai kurā konfesijā vai draudzē viņš

būtu, arī ja Viņš netic Dievam. Draudze uzsāks jautājumu un atbilžu vakarus „Vai Bībelei var ticēt?”, kas norisināsies no septembra līdz aprīlim ik sestdienu draudzes dievnamā Saldū, Brīvības ielā 20. „Nāciet, jautājiet, uzziniet!” aicināja J.Bite.

Agrita Maniņa, publicēts laikrakstā „Saldus zeme”

„Izauklē cerību”

23. augusta pēcpusdienā Durbes pils krēslainajā zālē nebija nevienas brīvas vietas. Savus klausītājus uz garīgās mūzikas koncertu „Izauklē cerību” aicināja mūsu – Tukuma – draudze. Izpildot 17. gs. baroka vācu mūzikas komponista G.F.Telemana skaņdarbu „Kansons”, zālē ienāca mūsu draudzes instrumentālais ansamblis. Mūziķi koncertā atskaņoja baroka laika itāļu, vācu, franču mūziku. Pēc Antonio Vivaldi „La Follia” skaņām zālē atskanēja ovācijas. Ar lielu aizrautību tika atskaņoti divi Alekseja Peguševa tieši mūsu ansamblim rakstīti skaņdarbi.

Bija neparasti, ka mūsu kora dalībnieki šoreiz bija klausītāju vietās. Dziesmas skanēja a capella vokālā ansamblī „Tuvu” priekšnesumā, kā arī dueta un solo izpildījumā. Skanēja ārzemju un latviešu komponistu dziesmas. No agrākiem koncertiem tukumnieki zina diriģentus Ingu Akmeni un Mārtiņu Subatoviču. Šoreiz ar viņiem varēja iepazīties kā ar izpildītājiem, kuri dzied

pašu komponētās dziesmas. Pēc Ingas komponētās dziesmas „Izauklē cerību” kāda klausītāja sacīja: „Tai meitenei ir balss kā operdziedātājai!”

Par tradīciju ir kļuvis visiem dalībniekiem pēc koncerta pie Durbes pils nofotografēties.

Mēs esam pateicīgi, ka Dievs savus bērnus apvelta ar tik bagātām muzikālām dāvanām, kas uzrunā cilvēku sirdis.

*Daina Sproģe Tukuma draudze
Ieva Jākobsone, Korinta*

Nodrošināta rezerve

8. augusta sabata diena bija ļoti īpaša Rīgas 3.draudzē. Vispirms tā bija pirmā reize šajā vasarā, kad bijām dievkalpojumā brīvā dabā. Agrāk vasarā gandrīz katru sabatu pulcējāmies uz dievkalpojumu zaļajā laukumā pie Imantas kultūras centra zem kāda no dižozoliem, bet šovasar tā bija pati pirmā reize. Bet vēl īpašāka šī diena bija ar to, ka divi jauni cilvēki bija izvēlējušies slēgt sirds derību ar Jēzu un pievienoties mūsu draudzei.

Pēc dievkalpojuma mums bija paredzēts doties uz kristību vietu Ķekavas pusē, ko bija noskatījis mūsu mācītājs Āvo, kur baudīt arī kopīgu draudzes sadraudzību. Bet, pirms stāstu tālāk, vajadzētu pastāstīt, kā Dievs atrisina jautājumus.

Kad plānojam kristības, sapratām, ka mums pietrūkst automašīnu, lai varētu visi nokļūt. Āvo parādīja video versijā nofilmēto kristību vietu, un bija skaidrs, ka tā ir īstā vieta, uz kurieni mums jāved kristībnieki. Tā nu bija sanācis, ka ļoti daudzi, kas bija mums tuvi draugi vai paziņas, nekādi nevarēja mūs atbalstīt, jo tieši tajā sabatā bija jubileja vienā draudzē, citā draudzē arī īpaša reize un koncerts, citam auto saplīsis utt. Vēl ceturtdienas vakarā nebija skaidrības, kā visi aizbrauksim.

Ceturtdienas vakarā piezvanīju vēl vienam brālim. Kaut arī nekādu risinājumu viņam uzreiz nebija, tomēr pēc sarunas ticēju, ka te var būt kāds pagrieziens. Tiešām piektdien no rīta viņš man zvana un saka, ka viņam nav bijis miera un sācis domāt, kā palīdzēt, jo Dievs taču ir priecīgs par tādiem pasākumiem kā kristības. Tā Dievs caur viņu atrada gan mašīnu, gan šoferi. Ar prieku visiem varēju paziņot, ka jautājums atbildēts.

Bet sestdien no rīta dievkalpojuma laikā zvana viens brālis no 1.draudzes un saka: vai jums palīdzēt ar auto? Godīgi sakot, es biju pateicīga Dievam, ka viņš parādīja, cik viņam ir svarīgs šis pasākums. Varēju atbildēt: paldies, jautājums ir atrisinājies un vairs nevajag. Dievs ir brīnišķīgs, ka Viņš vēlas dot vairāk un bija nodrošinājis vēl rezervi.

Tā nu atgriezīsimies pie kristībām. Kad visi atbraucām un uz vietas redzējām vietu, nebija nekādu šaubu – vieta ir brīnišķīga. Arī laiks bija saulains un silts. Pēc kāda brītiņa arī jaunie cilvēki Eduards un Aļesja devās kristību ūdeņos. Protams, neizpalika bez dziesmām un daudz ziediem, apsveikumiem, dāvanām. Liels prieks bija, ka mūsu vidū varēja būt un arī muzicēt mūsu mīlie, bijušie mūsu draudzes locekļi (tagad Salaspils draudzes locekļi) Vilnis un Baiba Tomsoni. Mums vienmēr tie ir saviļņojoši brīži, kad varam satikties un pabūt kopā.

Tā jauki pavadījām laiku sadraudzībā un priecīgi devāmies uz mājām, piepildīti un uzlādēti ar jauniem spēkiem jaunai darba nedēļai.

Lai Dievs stiprina Edurdu un Aļesju, šo cauro ceļu ejot, uzticoties savam vislabākajam Draugam.

Mārīte Lipska, Rīgas 3. draudze

Vēsma Geide

Evaņģēlijs lielās pilsētās, ARĪ DAUGAVPILĪ

Ja nenovēršam uzmanību no universa galvenā nākotnes notikuma un tā centrālās personas Kristus, kā arī vērtējam un atbalstam radošus evaņģelizācijas veidus, – Dievs paver iespējas!

Kādu vakaru, sarunājoties ar mūsu dēlu Dzintaru, kurš dzīvo Londonā, viņš pastāstīja par interesantu evaņģelizācijas pasākumu, kādu bija veikusi viņa draudze. Tas bija ļoti neparasts, ļoti savdabīgs un ļoti aizraujošs un interesants. Tā bija Lielbritānijā dzīvojoša franču mākslinieka Lorāna Grizeļa izstāde, kur mākslinieka oriģinālglezņās, lielformāta plakātos, artefaktos, skulptūrās un 3D modeļos bija iespējams iepazīt 2600 gadu senu Bībeles pravietojumu, t. i. Daniēla 2. nodaļu, kā arī tikties ar mākslinieku un saņemt atbildes uz apmeklētāju jautājumiem.

Kad Viktors ieminējās, vai nevarētu arī pie mums kaut ko tādu noorganizēt, piemēram, Daugavpilī, kura šogad ir lielo evaņģelizācijas pilsētu statusā, Dzintars piekrita, un tā viss sākās.

Visa vasara pagāja, tam gatavojoties. Tas bija ilgs process un nebūt ne viegls. Nav iespējams pat uzskaitīt tos daudzus cilvēkus, kuri šeit, Latvijā, bez atlīdzības ziedoja savu laiku, ar savu ieguldīto darbu piedaloties šai misijā, lai katram apmeklētājam varētu iedot žurnālu par šo izstādi, gan latviešu, gan krievu valodā, lai sagatavotu ielūgumus utt. Varu teikt, ka žurnāls bija kā mini izstāde. Katrs, kas to saņēma, varēja atkal iziet cauri visai šai vēsturei, apskatot, izlasot un atceroties gidu stāstīto.

Paldies Latvijas draudžu savienībai, kura no visas sirds atbalstīja šo projektu. Paldies visiem, kuri piedalījās, ieguldot savu darbu, lai šis pasākums izdotos. Paldies visiem, kuri lūdza par to. Tagad tas viss ir aiz muguras. Kad savām acīm redzējām un piedalījāmies

visā tajā, kas tur notika, tas atsvēra negulētās nakts, visus pārdzīvojumus, uztraukumus un rūpes. Tas bija to vērts. Tā bija brīnišķīga Dieva Gara izpausme.

Daži no Londonas Vimblonas draudzes komandas locekļiem (viņu bija pavisam 16) jau piektdien, 14. augustā, ieradās Latvijā, lai sabbatā iepriecinātu gan Valmieras, gan Daugavpils un Rēzeknes draudzi ar savu kalpošanu. 16. augustā Latvijas komanda Daugavpilī, viesnīcas Latgola lielajā konferenču zālē, rīkoja Veselības izstādi, visiem apmeklētājiem dārot ielūgumus uz lielo pasākumu, kuram bijā jāsākas nākošajā rītā. Jau svētdien vairāk nekā 160 cilvēku atnāca uz Veselības izstādi, kur kā ārsti – konsultanti piedalījās arī divi no Londonas komandas ārstiem.

Angļu komandai nakts pagāja, iekārtojot nākošo izstādi. Tās nosaukums bija „THE ROCK PROJECT”.

Pienāca 17. augusta rīts. Plkst. 10.00 durvis tika vērtas apmeklētājiem. Visa komanda bija savās vietās, arī Latvijas palīgi, kas strādāja kā gidi un ne tikai. Lielais piedzīvojums sākās.

Un cilvēki nāca... nāca... klausījās, skatījās, jautāja... nāca uz veselības semināriem, kas notika no plkst. 15:00-17:00, nāca uz vakara semināriem (no plkst. 18:00-19:30), kur pie galdiņiem, tējas tases un cepumiem klausītājus ievada brīnišķīgajās Bībeles patiesības atklāsmēs. Skaņēja mūzika, dziesmas, visi varēja dziedāt līdzi. Katru dienu vidēji 150 apmeklētāju satikās ar šiem brīnišķīgajiem cilvēkiem, satikās ar Dievu un Viņa mīlestību.

Vairāki Anglijas komandas locekļi četras dienas tikās arī ar ieslodzītajiem Daugavpils cietumos. Darba grafiks bija ļoti saspringts, bet likās, ka neviens nejūt nekādu nogurumu.

ilgstošais sagatavošanās process ir bijis gana iedvesmojošs un pārsteigumu pilns kā Anglijas, tā Latvijas puses dalībniekiem. Neskatoties uz šķēršļiem, viedokļu, valodu un kultūru dažādību, varu teikt – bija redzama dalībnieku vienotība, Dieva vadība, vēlme pilnībā Viņam uzticēties. Šāda veida evaņģelizācijas idejas pirmsākums meklējams nelielos personīgos novērojumos Londonā. Pirmkārt, Vimblonas draudze ir bagāta talantu ziņā – mūziķi, mākslinieki, talantīgi runātāji un mediķi. Otrkārt, Londonas kosmopolītiskā gaisotne, it īpaši sabiedriskās telpās vērojamas aktivitātes, lika aizdomāties par neparastākām evaņģelizācijas iespējām. Tā arī radās ideja apvienot vizuāli informējošo – mākslu, mūziku, pārrunas un veselības seminārus – zem vienas pieejamas, brīvas un nepiespiestas atmosfēras ‘junta’.

Pašas Daniēla grāmatas 2. nodaļas izstādes “The Rock Project” pirmssākuma ideja meklējama vēl senākā pa-

šanas galdnieks – tas viss tika veikts, ziedojot personīgo laiku un neprasot atalgojumu. Sanākot kopā pašreizējā entuziastiem, draudzēm Londonā un Daugavpilī, nesavtīgai palīdzībai no Latvijas draudžu savienības puses, Daugavpils iedzīvotāji tika iepazīstināti ne tikai ar Bībelē minētajiem vēstures faktiem, bet arī Dieva nākotnes iecerēm.

Secinājums: ja nenovēršam uzmanību no universa galvenā nākotnes notikuma un tā centrālās personas Kristus, kā arī vērtējam un atbalstam radošus evaņģelizācijas veidus, – Dievs paver iespējas!

Lorāns,
mākslinieks

„The Rock Project” izstādē viesnīcā „Latgola” piedzīvotais nekad netiks aizmirsts. Misijas projekta dalībnie-

Londonas kosmopolītiskā gaisotne, it īpaši sabiedriskajā telpā vērojamās aktivitātes, lika aizdomāties par neparastākām evaņģelizācijas iespējām.

Pēdējā izstādes diena bija ļoti īpaša. Tā bija sestdiena. Semināri vairs nenotika. Izstādes apmeklētāji varēja iepazīties ar izstādi, klausīties gidu stāstījumu Valmieras vīru kvarteta dziesmu fonā. Viņi dziedāja visu dienu līdz pat vakara noslēguma pasākumam. Tas bija ļoti savilņojoši. Daudzi apmeklētāji ļoti atzinīgi to novērtēja. Tik ļoti tuvu bija jūtama Dieva klātbūtne! Viens no Anglijas komandas locekļiem sacīja, ka viņš visu savu dzīvi bija vēlējis redzēt Svētā Gara izpausmes. „Šajā nedēļā es to piedzīvoju. Tagad varu mierīgi iet dusēt.” Tik daudz skaistu, īpašu piedzīvojumu ar Dievu bija visā šai laikā. Tas atkal būtu viens brīnišķu piedzīvojumu stāsts, bet šai rakstā to nav iespējams uzrakstīt. Dosim vārdu pašiem komandas locekļiem, gan no Anglijas, gan Latvijas.

Dzintars Geide,
idejas autors un
organizators

Nesenais evaņģelizācijas pasākums „The Rock Project” un tā gada garumā

gātnē. Franču mākslinieka Lorēna un datorgrafika Nila projekta mērķis bija radīt vizuāli skaistu un valodnieciski vienkāršu Daniēla 2. nodaļas ainojumu, saprotamu Londonas postmodernisma sabiedrībai. Vimblonas draudze uzņēmās projekta finansiālo pusi, aktīvi iesaistījās arī draudzes brīvprātīgie. Pāris gadus vēlāk “The Rock Project” pilna izstāde jau bija skatāma Londonā, Vimblonas bibliotēkā.

Neapšaubāmi, vislielākais pārsteigums Latvijā bija lielais izstādes apmeklētāju skaits un dažāda vecuma spektrs. Tas viss nebūtu bijis iespējams bez Daugavpils draudzes vadības un it īpaši draudzes jauniešu un brīvprātīgo no Valmieras, Rīgas u.c. Latvijas vietām pašreizējās aktivitātes. Katram apmeklētājam tika pievērsta nedalīta uzmanība. Kā Latvijas, tā Lielbritānijas pārstāvji kopš pirmās dienas atrada katrs savu darbošanās vietu un veidu. Ne valoda, ne kultūra nebija šķērslis. Daudz bija arī tā saucamo ‘neredzamo’ palīgu – žurnāla „The Rock Project” tulki, redaktori, maketētāji krievu un latviešu valodā, izstādes transportēšanā iesaistītie, plakātu statīvu izgatavo-

ki demonstrēja pazemīgas attieksmes profesionalitāti, līdz ar to Dievs atklāja sevi apbrīnojamā veidā – liels skaits neadventistu izrādīja interesi par izstādi. Mēdz teikt, kvalitātei seko kvantitāte. Lielais apmeklētāju skaits liecināja, ka Kungs sagatavoja ceļu un apmeklētāju sirdis. Vēl mani pārsteidza, cik ātri UK un Latvijas komandas iekļāvās „The Rock Project” idejā un cik lieliski kopīgi sadarbojās. Misijas projekta koncepcija un stratēģija nostrādāja, ļaujot tādā veidā mums baudīt patiesu kristīgo mīlestību, nodošanos, vienotību un mieru. Līdz ar to, kā Svētais Gars var turēties pretī šādai kombinācijai? Debesu atmosfēru izjuta arī apmeklētāji; viena atzinās, ka, lai arī ne visai piekrīt kristīgai ticībai, tomēr nevarot noliegt brīvprātīgo gidu mīlestības pilno noskaņojumu.

Viens no maniem mīļākajiem Bībeles tekstiem ir: “Ne ar varu, ne ar spēku, bet ar manu Garu.” Zak.4:6. Tas liecina, ka vispirms Dievs ar sava laipnā Gara klātbūtni pārliecina sirdis, un tikai tad seko pārliecība teoloģiskajai patiesībai. Lūgšim, lai izstādē sētās sēklas augtu un nestu augļus Dieva norādītajā laikā.

Adams,
ārsts

Kalpošana cietumā bija tas, kas visvairāk paliks atmiņā. Nekad iepriekš nebija bijusi iespēja pieredzēt kalpošanu cietumā. Četrus dienu laikā apmeklējām divus cietumus, tiekoties ar uz mūžu notiesātajiem, izmeklēšanas laikā ieslodzītajiem un tiem, kuri jau gaida savu atbrīvošanu. Viena no ieslodzījuma vietām ir bijušais krievu tautsaimnieciskais gulags, kurā tika ievietoti otrā pasaules kara aizturētie ebreji. Apstākļi cietumā saglabājušies joprojām skarbi. Cietumā runāju par depresiju, dusmu un stresa menedžmentu, izmantojot savu dzīves pieredzi, kopīgi meklējām veidus, kā turpināt virzīties uz priekšu pēc traumatiskām dzīves pieredzēm. Tas atstāja ļoti spēcīgu iespaidu uz mani, jo apzinājos, ja ne Dieva žēlastība, es šodien nebūtu brīvībā. Ieslodzītāji bija laipni un mūs uzņēma labi, jo gājām piet tam kā pie ‘normāliem cilvēkiem’.

Redzēju ieslodzīto reakciju, ierodoties adventistu kapelānam – tie pameta savus draugus un steidz sasveicināties. Apbrīnojama bija ieslodzīto patiesā reakcija un lūgumi pēc aizlūgšanas pēc mācītāja Alana uzrunas. Par ieslodzīto garīgumu liecināja sienu apgleznojumi un no cigaretēm veidota baznīca (tās cietumā ir valūta). Cietumnieka iecēba, kurš ieslodzījumā iepazīna Dievu, mainīja savu dzīvi, tika kristīts un cietumā aprecējās, bija īpaši aizkustinošs stāsts.

Kā draudzes vecākais, ārsts un psihiatrs es jo vairāk esmu pārliecināts, ka mums vairāk jākalpo garīgo un mentālo slimību varā nonākušiem, kuri, ja viņiem šādu iespēju dos, to satvers un meklēs jaunas dzīves iespējas tradicionālo terapiju vietā. Dievs mani vadīja uz Latviju, lai vairāk iemācītos par Viņa žēlastību, nekā tas bijis iespējams manā mītnes zemē.

Kristiāna Geide,
ārste

Manu pieredzi Daugavpilī vienmēr atcerēšos. Nekad vēl nebiju nopietni strādājusi kopā ar tik lielu komandu, kur visiem bija tikai viens mērķis – no

sirds kalpot cilvēkiem tā, kā Kristus to darīja. Visā tur kopā pavadītajā misijas kalpošanas laikā mēs kā komanda izjutām stipru savstarpēju draudzību un rūpes vienam par otru. Šī saliedētība gan ar Anglijas, gan Latvijas komandu palīdzēja mums visiem efektīvi strādāt kopā, lai veiksmīgi padarītu darbu, kuru bijām braukuši izpildīt.

Lai gan bija lieliska sadarbība ar komandu, tomēr neizdzēšami atmiņā paliks tas, redzot un sajūtot, kādu iespaidu mūsu darbs atstāja to cilvēku dzīvē, kuriem kalpojām. Ļoti spilgti atmiņā paliks arī brīži, kad kalpojām cietumā. Lielākā daļa cilvēku, kurus tur satikām, bija ieslodzīti uz ilgu laiku, un tieši šie cilvēki bija visatsaucīgākie. Viņi stāstī-

Lielbritānijas, tā Latvijas komandas caur lūgšanām lika projektu Dieva priekšā, un rezultāts bija pārsteidzošs, – vairāk nekā 1000 apmeklētāju izstādē, veselības semināros un kafejnīcas vakaros.

Mans uzdevums bija uzrunāt vietējos iedzīvotājus vakara kafejnīcas laikā, piedāvājot Dieva Vārdu. Kā komanda izvēlējamies dažādu tematiku: „Lai es meklējumi”, „Atrodot mieru”, „Nozīmīgu lēmumu pieņemšana”, „Jēzus Kristus dāvanas izpratne” un „Brīvība no dzīves melnajiem caurumiem”.

Visvairāk mani aizkustināja piektdienas vakara kafejnīcas pasākums, kad klātesošajiem tika piedāvātas „The Rock project” komandas locekļu aiz-

ja savus piedzīvojumus, arī vēlmi savā dzīvē ko mainīt, cenšoties pēc kaut kā vērtīgāka. Mūsu klātbūtne ieslodzītajiem deva cerību un iedrošinājumu.

Cilvēki Daugavpilī bija ļoti aizkustināti par programmu, kas notika viņu pilstētā. Ne vienu vien reizi viņi nāca klāt un jautāja, kā mēs visu šo esam noorganizējuši, un turklāt par brīvu! Lai gan nedēļa bija ļoti aizņemta un ilgi uz šo pasākumu gatavojāmies, tas viss tomēr bija tā vērts, kad redzējām, kā mūsu darba rezultātā tiek pozitīvi ietekmētas tik daudz cilvēku dzīves.

Džonatans,
„The Rock project” cafe

„The Rock Project” misija bija Gara piepildīta, dzīvi mainoša pieredze. Kā

lūgšanas. Kādai apmeklētājai, ar kuru kopā lūdzu Dievu, bija milzīgi daudz problēmu gan ģimenē, gan ar veselību saistītas, kā arī finansiālas. Bija apbrīnojami redzēt, kā Dieva Gars darbojās pie šīs sievietes.

Ievērojams bija arī piedzīvojums trešdienas vakarā. Kad krievu valodas tulkam radās maza problēma, atklājās, ka klausītāju vidū ir profesionāls simultāntulks Viktors Kozirevs, kurš strādā kā tulks daudznacionālās organizācijās, kā arī politiķiem Maskavā. Viņš tūlīt piecēlās un sāka tulkot. Būdams pats kristietis, viņš bija vienlaicīgi arī fantastisks tulks. Kaut gan viņš bija atbraucis uz Daugavpili ciemos un ar saviem draugiem ieradies apskatīt izstādi un noklausīties semināru, Dievs brīnišķīgi izlietoja viņa dāvanu kalpošanā. Bet tas nebija viss, viņš turpināja apmeklēt visus seminārus, un katru rei-

zi viņš darbojās kā tulkis. Šī bija brīnišķa pieredze, kura bez šaubām saglabāsies atmiņā uz visu dzīvi.

*Alans,
Vimbldonas dr. mācītājs*

Apbrīnojama bija vietējo iedzīvotāju atsaucība. Uz ielām dalītie ielūgumi 90% tika pieņemti, daudzi tūlīt pat devās uz izstādi. Vietējās draudzes jaunieši kā pieredzējuši teologi stāstīja un rādīja Dāniela grāmatas pravietojumus. Viņi tiešām bija iedvesma mums visiem klātesošajiem. Šis misijas projekts bija viens no manas dzīves ievērojamākiem momentiem, un zinu, ka mēs visi to tā sajutām.

*Silvija Samuela,
pianiste*

No Misijas projekta Latvijā, Daugavpilī, es līdzī paņēmu ļoti dārgas atmiņas. Mēs izvēlējāmies savienot Bībeles pra-

bija ielūgumu dalīšanas pieredze uz ielām; tikai daži tos noraidīja, vairākums paaugstinājās, kur tas ir un tūlīt pat devās uz netāli esošo izstādi.

Ļoti vērtīgi un stiprinoši bija arī cietuma apmeklējumi. Dažādos aspektos Misijas projekta laikā sajūtām Kunga Rokas vadību.

*Krisandra,
slavēšanas grupa*

Vislielākais pārsteigums šajā misijas ceļojumā bija vietējās Daugavpils draudzes atbalsts. Daugavpils draudzes jaunieši bija vienreizēji izpalīdzīgi un gandrīz nenogurdināmi, atbalstot Dāniela un Atklāsmes grāmatas vēsts nešanu krievvalodīgajai sabiedrībai pilsētā. Pieaugušie draudzes locekļi savukārt rūpējās par transportu, ēdināšanu, atpūtu, telpām utt. Personīgi es nezinu, kā vēl vairāk varētu mums palīdzēt. Viņi parādīja Dieva mīlestību ne tikai apkārtējai sabiedrībai, bet arī ģimenei no Lielbritānijas, par to visiem sirsnīgs paldies!

manā tuvumā.” Vislielākā atsaucība bija vērojama pēdējā cietuma apmeklējuma dienā, ieslodzītajiem izsakot vēlmi pēc personīgām aizlūgšanām.

Tiku informēta, ka izstādes aptuvenais apmeklētāju skaits varētu būt pāri 1000, tas ir gandrīz 20% no izdalītajiem ielūgumiem. Dāniel ielūgumus, ievēroju, ka iedzīvotāji vērtē šāda veida sabiedrībai domātas misijas programmas.

Es no sirds ticu, ka misijas ceļojums ir iesējis kādu sēklu vietējā sabiedrībā. Lielbritānijas komanda turpinās aizlūgt par draudzēm Daugavpilī, Rīgā un Valmierā, lai Dievs tām dotu spēku, neatlaidību un izturību, veidojot cerības balstītus pamatus sabiedrībā.

*Danike,
vēl nav adventistu draudzē*

„The Rock Project” bija mans pirmais un patiesi dzīvi mainošs misijas ceļojums. Par misijas pasākuma sekmēm liecināja vairāk nekā 1000 apmeklētāju. Pirms manas ierašanās Latvijā man nebija iespēja tuvāk iepazīties ar „The

Dievs mani vadīja uz Latviju, lai vairāk iemācītos par Viņa žēlastību, nekā tas bijis iespējams manā mītnes zemē.

vietojumus, vēsturi, veselību, tēmas par dzīves veidu, to visu piedāvājot neformālā kafejnīcas veidā. Bija lieliski būt pirmajiem, kuri ieradāmies Rīgā 14. augustā. Nobaudījām latviskos ēdienus restorānā Lido. Tad šķīrāmies no Morisa un Krisa, kuri devās uz Daugavpili un Rēzekni, mēs kopā ar Dzintaru ģimeni devāmies pie viņa brāļa Valmierā. Mums visiem, piedaloties dievkalpojumos, bija brīnišķīgs sabats trīs dažādās Latvijas pilsētās. Laipnā uzņemšana un sadraudzība ilgi saglabāsies atmiņā.

Pārējos komandas biedrus satikām svētdienas pēcpusdienā. Par spīti pēkšņai naktsmītņu maiņai, tomēr spējām atstāt savu bagāžu un uzsākt gatavošanos izstādei. Redzot svētdienas veselības izstādes apmeklējumu, sākām nojaust, kas notiks turpmākajās nedēļas dienās.

Latvijas un Anglijas komanda noskaņojās regulāram darbam, gatavojoties visas dienas izstādei – veselības semināriem no trijiem pēcpusdienā un vakara kafejnīcas pasākumiem. Vienreizēja

Bijām īpaši svētīti, jo pavāre speciāli ieradās no Londonas (viņa nesen bija mainījusi dzīves vietu no Daugavpils uz Londonu. Uzzinot par pasākumu viņas pilsētā, viņa ieradās savā pilsētā, lai kalpotu.) Viņa sevišķi rūpējās, lai mēs saņemtu pašu veselīgāko, kas vietējā situācijā iespējams.

Liels paldies Geides ģimenēm no Rīgas un īpaši no Valmieras, nodrošinot ar naktsmītņiem, ēdienu, un lielisku sadraudzību. Vēlos, lai kādu dienu mēs spētu izrādīt tikpat lielisku viesmīlību arī viņiem.

Visi cietuma apmeklējumi bija pietiekoši bailīgi, zinot, ka tiksimies ar tiem, kuri citiem atņēmuši dzīvības. Nepalīdzēja arī tas, ka sargi izvēlējās palikt ārpus telpas, kurā bijām mēs ar ieslodzītajiem. Tomēr katrā apmeklējumā, sākoties dievkalpojumam, ieguvu mieru un Dieva aizsardzības sajūtu. Lūk, dziesmas fragments, kuru dziedājām cietuma apmeklējumos: „Dziļi dvēselē jūtu, cik Dieva mīlestība ir reāla. Pārbaudījumi būs, bet zinu – Viņš būs

Rock Project”, bet tā kā mani pārējie ģimenes locekļi to bija redzējuši, tie jo silti ieteica piedalīties šajā misijas ceļojumā. Tā bija lieliska iespēja!

Mana loma komandā bija dokumentēt ceļojumā notiekošo, kā sekretārei visu pierakstīt, kā arī piedalīties cietuma apmeklējumos. Papildus visam tam bija jāfilmē veselības un kafejnīcas aktivitātes.

Visvairāk gaidīju cietuma „Baltais Gulbis” vizīti, jo mana disertācijas tēma ir tieši saistīta ar ieslodzījumu vietu industriju, kas arī bija viens no galvenajiem iemesliem, kādēļ piedalījos šajā misijas ceļojumā. Tomēr, dzirdot liecības par Jēzus mīlestību kā no Latvijas, tā Anglijas pārstāvjiem, arī manī radās vēlēšanās tuvāk iepazīt Kristu. Šī iespēja man izrādījās daudz svarīgāka nekā paši cietuma apmeklējumi.

Personīgais ieguvums no šī ceļojuma bija iespēja būt lieciniecei, cik brīvi un nepiespiesti jaunieši Latvijā dalās savā ticībā ar citiem, stāstot par Dāniela grāmatas pravietojumiem. Vēl kāds neaiz-

mirstams ieguvums bija pēdējā cietuma vizīte un tajā dzirdētās mācītāja Alana un ārsta Adama liecības. Kopumā ceļojums aizsniedza ne tikai Daugavpils iedzīvotājus, bet aizsniedza arī mani.

Moriss Mucijamba

Lidostas uzgaidāmajā zālē mūs sagaidīja Vimbledonas draudzes locekļi Dzintars, Rasa un Kristiāna, tas viesā drošības sajūtu. Tad devāmies nobaudīt tradicionālos latviešu ēdienus restorānā „Lido”. Drīz pēc tam ar

redzēt Latvijas komandas nodošanos šim evaņģelizācijas projektam, it sevišķi jauniešu aktivitāti. Arī Vimbldonas jaunieši bija apņēmības pilni un harmoniski sadarbojās viens ar otru. To redzot, sapratu, ka mūsu jauniešiem vairāk nepieciešamas uz Kristu orientētas aktivitātes.

*Kriss,
vakaru vadītājs*

Būt dalībniekam šajā projektā bija unikāla pieredze, kura parādīja, ka seni pravietojumi šodien joprojām spēj ietekmēt cilvēku dzīvi. Mani pamatpie-

kuri ir gatavi būt paklausīgi Dievam un vēlās darboties jebkādā Viņa vadītā metodē. Darbošanās kolektīvā man deva piederības sajūtu Vimbldonas draudzei, tuvināja vienu otram un deva iespēju patīkami pavadīt laiku kopā.

*Noemiņa Prihodjko,
Rīgas 6. draudze*

Es brīnos, kā Dievs visas dzīves lietas sakārto! Mani plāni uz augustu bija- sākt strādāt jaunajā darba vietā, bet, aizejot kārtot dokumentus, man pateica, ka darba grafiks jau sastādīts un darbu varēšu sākt tikai septembrī. Sāku kalt jaunus plānus, bet Dievs visu izmainīja, un tagad tiešām redzu Viņa roku tajā.

Dievs vadīja, ka varēju piedalīties tik lieliskā pasākumā kā”The Rock Project”, ka vareju kalpot. Esmu pilnīgā sajūsmā par to līdz šai dienai. Sen jau ilgojos pēc kaut kā tāda, kur katru dienu varētu piedalīties kalpošanas misijā. Un tā nedēļa Daugavpilī bija pilnībā manu sapņu īstenojums. Man bija brīnišķīga privilēģija satikties un iepazīties ar jaukiem angļiem. Apbrīnoju viņu kalpošanu.

Izstāde daudz laba deva arī tieši man personīgi, jo atsvaidzināja to, par ko rakstīts Daniēla grāmātā. Sapratu, ka tāda veida kalpošana kura bija Daugavpilī - tas ir labākais veids, kā uzrunāt mūsdienu cilvēkus. Neko neuzspiežot, viņi paši izvēlas atnākt uz veselības izstādi, uz „The Rock Project”izstādi un – rezultātā iegūst apbrīnojamu informāciju, kas izraisa viņiem daudz jautājumu un lielu interesi.

Ļoti iepriecināja, ka ir tik daudz jauniešu, kuri vēlas kalpot un kalpo.

Tas viss tiešām bija tik ļoti īpaši un nekādi vārdi nevar to izteikt līdz galam.

*Deniss,
Daugavpils draudze*

Tikai divus gadus esmu draudzes loceklis, un šī laika gaitā man bija iespējas piedalīties dažādos evaņģelizācijas projektos un pasākumos. Bet, runājot atklāti, šī izstāde bija vislabākais veids, ko esmu redzējis un kurā pats esmu piedalījies. Tik brīvi es vēl nekad nebiju stastījis par Jēzus otro atnākšanu. Un vispatīkamākais bija tas, ka lielākā

māsu Mārīti Reznikovu devāmies uz Daugavpili, pa ceļam iepazīstot viens otru tuvāk un uzzinot par draudzēm mūsu valstīs. Pulksten deviņos vakarā ieradoties Daugavpilī, mūs sagaidīja vietējais mācītājs Vitālijs, liekot visiem justies kā mājās.

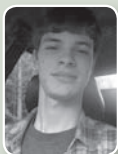
Sabata rītā bija iespēja svētrunā uzrunāt draudzi par tēmu “Lielais Uzdevums”. Tad sākās sagatavošanās darbs izstādes iekārtošanā, veselības semināru un kafejnīcas noformēšanā, kā arī kopā ar kolēģiem gājām un dalījām ielūgumus pilsētas iedzīvotājiem.

Divos cietuma apmeklējumus izdevās gan tiešā veidā, gan ar tulka palīdzību iepazīt ieslodzītos, liecināt par mācītāja Alana nakts pieredzi un uzklaut aizkustinošu uzrunu. Bija iespaidīgi

nākumi bija ielūgumu dalīšana, vakara cafe vadīšana un, noslēdzot dienu, dalīties ar grupu garīgās pārdomās. Bija arī iespēja kalpot ar svētrunu Latvijas austrumdaļas pilsētā Rēzeknē, kā arī būt lieciniekam tam, cik dažādi apmeklētāji nāca iepazīties ar izstādi un pirmo reizi dzirdēja evaņģēliju.

Biju pārsteigts par apmeklētāju skaitu un viņu interesi, dzirdot evaņģēliju, kā arī vērtējot izstādes, veselības semināru un cafe kvalitāti. Augsti vērtēju smago darbu, kuru veikušas kā Anglijas, tā Latvijas komandas. Šī pieredze man mācīja pazemību. Es iepriekš biju atstīstījis idejas, kā aizsniegt 21. gadsimta cilvēkus un kā tas būtu darāms. „The Rock Project” man parādīja, ka Dievs izmanto dažādību metodēs un cilvēkos,

daļa no apmeklētājiem bija ļoti ieinteresenti dzirdēt pravietojumu, kurš bija uzrakstīts pirms 2600 gadiem. Protams, cilvēku reakcija bija dažāda – daudzi pieņēma, daudzi nē. Bet sēkla tika iesēta, un, man liekas, tas ir pats galvenais. Manuprāt, tas ir mūsu primārais pienākums – nest trīs engēļu vēsti! Un šī izstāde pilnīgi piepildīja jebkuras manas gaidītās cerības, un es ticu, ka tas nesīs augļus savā laikā.

*Elvijs,
Daugavpils draudze*

Tas, kas notika Daugavpilī šajā evaņģelizācijas laikā, bija prātam neaptverams!

Sākumā biju satraucies un noraizējies – kā viss noritēs, vai cilvēki nāks, vai nebūs viss veltīgi utt. Mēs daudz lūdzām par šo projektu, jo pieredzes tāda veida evaņģelizācijai nevienam nebija. Bet tas, ko piedzīvojām, bija kaut kas brīnišķīgs. Es nebiju gaidījis, ka tā viss varētu notikt, nedomāju, ka būs tāda atsaucība no cilvēku puses. Kad pirmajā dienā cilvēki pirms atvēršanas gaidīja rindā – tas bija kaut kas iespaidīgs – bija sajūtama reāla Dieva Gara darbība! Latvijas un Anglijas komanda mācī-

jās viena no otras. Beigu beigās vairs nebija divas komandas, bet gan viena liela un stipra ģimene Kristū! Esmu ļoti pateicīgs Dievam par šo iespēju, ka varēju būt daļa no šī projekta, piedalīties un nest vēsti par Kristus Mīlestību un Viņa drīzo nākšanu vairāk nekā 1000 cilvēkiem!

*Valērijs,
Daugavpils draudze*

Domāju, ka šis pasākums bija lieliska dāvana Daugavpils pilsētas iedzīvotājiem, jo viņi varēja dzirdēt gan veselības reformas vēsti, gan evaņģēlija vēsti. Man šis piedzīvojums deva iespēju liecināt cilvēkiem par Jēzus otro nākšanu, kā arī iegūt jaunas prasmes un zināšanas. Sākot nebija tik viegli stāstīt, it īpaši par Jēzus otro nākšanu, jo nezināju, kā cilvēki uz šo vēsti reaģēs, bet kad cilvēku acīs redzēju cerību, daži ļoti pateicās, daži jautāja, ko darīt, lai nokļūtu Jaunajā zemē, tad sapratu, ka tas ir Dieva darbs, un nedrošības sajūta pazuda. Pirmo reizi tik brīvi stāstīju evaņģēlija vēsti cilvēkiem.

Bija ļoti patīkami satikt brāļus un māsas no Anglijas, parunāt ar viņiem, uzziņāt, kā iet viņu draudzē, iegūt jaunus

kontaktus un jaunus draugus. Tas viss man parādīja, cik plašs ir misijas lauks un cik vienotai ir jābūt draudzei, lai sasniegtu vēl vairāk cilvēku sirdis.

*Elvīra,
Daugavpils draudze*

Apkopoju vairākas atsauksmes, un vairākums pateicās par vēsturisko faktu izklāstījumu, eksponātiem, organizāciju, par Eiropas vēsturi, par to, kā vēsturē viss piepildījies, un nav šaubu, kā arī nākotnes pravietojums piepildīsies! Lūk dažas no apmeklētāju atsauksmēm:

„Liels paldies par interesanto izstādi! Patika vēstures saprotams izklāstījums un eksponāti! Organizatoru un gidu laipnība un labestība!”

“Liels paldies par informāciju, kura lika aizdomāties par nākotnes notikumiem, jo vēsturiskie fakti, minētie Daniēla stāstā, visi apstiprinājās.”

“Paldies, ka ļoti sīki izstāstījāt par vēstures gaitu! Gribētos, lai šāda informācija būtu izplatīta plašākā veidā un pieejama visiem cilvēkiem.”

Viena sieviete pēc izstādes katru sabātu ir baznīcā!

BĪBELES KONFERENCE RĪGĀ

Intervēja
Andris Pešelis

No 24. līdz 26. augustam Rīgā, Baznīcas ielā 12a notika Bībeles konference, kurā mēs dzirdējām lektorus no Ģenerālkonferences Bībeles izpētes institūta: Arturu Šteli, Žonasu Arrais, Angelu Rodrigesu un Eliasu Brazilu de Sūzu.

Vilnis Latgalis: Jau 2013. gada decembrī Rīgā bija notikusi Bībeles konference Latvijas draudžu savienības darbiniekiem. Toreiz lektoriem bija izteikta mūsu vēlme šeit turpināt noderīgās, praktiskās, izglītojošās lekcijas, un viņi solīja, ka būtu gatavi vēlreiz pie mums atbraukt jau ar citām tēmām. Bija plāns, ka šī Bībeles konference notiks šī gada maijā, bet plāns nerealizējās, jo tuvu bija Ģenerālkonferences sesija. Tad augustā lektori paziņoja, ka viņi plāno rīkot Bībeles tematu lekcijas Norvēģijā un piedāvāja, ka pēc tam varētu atbraukt pie mums. Mēs tam ar prieku piekritām, viņi laipni atsaucās un atbrauca uz Rīgu.

Arturs Štele

A.: Kādas ir jūsu atbildības draudzē?

A. Š.: Esmu Ģenerālkonferences vi-

ceprezidents, tādēļ viena no manām atbildībām ir starptautiskas Bībeles konferences. Manā atbildībā ir Bībeles izpētes institūts, Radīšanas institūts, neklātienes Bībeles skolas, manā atbildībā ir Globālās misijas komiteja, jārisina mūsu misionāru jautājumi,

dažādi teoloģiski un darba jautājumi, man ir arī jāatbild par Endrjūsa Universitāti.

A.: Kāds ir mērķis šai konferencei Rīgā?

A. Š.: Mūsu mērķis ir iedrošināt draudžu darbiniekus, tādēļ caur divīzijām un ūnijām mēs piedāvājam mūsu darbiniekiem šādas konferences. Mēs nebraucam ar programmu, kas mums var šķist nepieciešama, bet gan, pirms mēs braucam uz kādu noteiktu teritoriju, mēs vispirms vaicājam par jautājumiem, kādi ir aktuāli tur. Mēs cenšamies sniegt palīdzību un atbildēt uz jautājumiem, kuri mums tiek uzdoti.

A.: Kādi jautājumi jums tiek uzdoti šeit, Rīgā?

A. Š.: Kad mēs braucām šurp, mūs lūdza pēc iedrošināt, motivēt darbiniekus un vietējos draudzes locekļus darbā, tādēļ lielākā daļa mūsu lekciju ir praktiskas, taču ir iekļauti arī teoloģiski pētījumi, kas cilvēkiem interesē. Piemēram, mēs aplūkojam Daniela grāmatas 11. nodaļu. Pastāv daudz

dažādu uzskatu, ka dažkārt cilvēki, balstoties uz lasīto avīzēs, cenšas interpretēt Bībeli, tāpēc šajā lekcijā tika parādīts, ka šo Daniela grāmatas nodaļu iespējams skaidrot nevis no avīzēm, bet gan no pašas Bībeles.

A.: Jūs stāstījāt par draudzes izaugsmi. Kas ir svarīgākais no šīs lekcijas?

A. Š.: Mēs salīdzinājām augošās draudzes dažādos pasaules reģionos, meklējot starp tām kopējās tendences. Mēs aplūkojām septiņus principus. Taču īsumā varu uzsvērt tikai vienu, pašu galveno – strauji augošajās draudzēs darbinieki un draudzes vadītāji ir optimisti, viņi tic, ka misija pieder Dievam, ka viss ir iespējams, jo aiz šī darba stāv Kungs.

A.: Kad jūs aizbrauksiet projām, kādām pārmaiņām ir jānotiek mūsos?

A. Š.: Mūsu vēlēšanās ir atvest darbiniekiem iedrošinājumu. Ja mums izdosies viņus iedrošināt, tad viņi lūkosies uz Dieva potenciālu, un tas palīdzēs risināt tos sarežģītos teoloģiskos jautājumus, kuri pastāv viņu darbā. Ja tas notiks, tad mēs varēsim būt pārliecināti, ka mūsu misija ir piepildīta.

Žonas Arrais (Jonas Arrais)

A.: Kā pareizi izrunā jūsu vārdu?

Ž. A.: Portugāļu valodā Žonas, angļu valodā to izrunā Džonas.

A.: Kādas ir jūsu atbildības draudzē?

Ž. A.: Es esmu Ģenerālkonferences kalpošanas nodaļas sekretārs. Mana īpašā atbildība ir rūpes par mūsu draudžu vecākajiem, draudzkopjiem. Esmu arī žurnāla „Elders Digest” galvenais redaktors.

A.: Kas ir pats svarīgākais jūsu lekcijās?

Ž. A.: Pats svarīgākais manās lekcijās ir parādīt, kā darbinieks un draudzes

vecākais var sadarboties, lai padarītu draudzes darbību efektīvāku, vadīt draudzi pie zināšanām un izpratnes. Mans mērķis ir arī, lai jūsu darbinieki un garīgie vadītāji pieaugtu garīgi ar Dieva palīdzību.

A.: Jūs mums esat pazīstams no jūsu grāmatas „Meklējam labu mācītāju”.

Kas bija iemesls, kādēļ jūs sarakstījāt šo grāmatu?

Ž. A.: Viens no iemesliem bija tas, ka, sākot savu kalpošanu, es biju pieļāvis daudz kļūdu. Es nebiju izpratis drau-

dzes darbinieka lomu draudzē. Kas mums ir jādara? Ko mums nevajag darīt? Tādēļ esmu uzrakstījis šo grāmatu ar domu, ko tas nozīmē būt labam mācītājam? Vēl viens no iemesliem ir tas, ka visi meklē labu mācītāju. Vadītāji, draudzes, pat Dievs meklē labus mācītājus. Caur šo grāmatu es vēlos parādīt, kas ir šīs labās lietas, kas mācītājiem ir jādara, lai būtu labs mācītājs.

A.: Jūs esat uzrakstījis arī grāmatu – „Pozitīvā draudze negatīvajā pasaulē”. Par ko ir šī grāmata?

Ž. A.: Dievs vada savus ļaudis pozitīvā veidā. Taču dažkārt mūsu draudzēs ir strīdi, rīvēšanās negatīvu komentāru vai baumošanas dēļ, pat draudzes padomēs mēs vairāk runājam negatīvo par mūsu draudžu locekļiem nekā pozitīvo. Tādēļ es centos šajā grāmatā parādīt, kā ir iespējams vadīt draudzi pozitīvā veidā pat tad, kad mums kāds ir jānosoda vai jāizslēdz no draudzes, ka ir iespējams to paveikt citādi, lai netiktu iznīcināts izslēgtā draudzes locekļa vārds. Citiem vārdiem: draudze var būt pozitīva negatīvajā pasaulē.

A.: Ko jūs sagaidāt šeit pēc jūsu lekcijām? Kādas pārmaiņas tām būtu jānes?

Ž. A.: Katrai draudzei ir savas tradīcijas, un mums ir jāmeklē vislabākie veidi, kā mūsu draudzes vadīt. Bieži vien mēs darām lietas, ko esam iemā-

cījušies darīt agrāk. Taču šīm lietām vairs nav nozīmes. Mana vēlēšanās, lai mūsu darbinieki būtu pēc iespējas efektīvāki savā kalpošanā, lai viņi būtu gudri. Bībele māca, ka gudra cilvēka mēle padara viņa mācību mīlu. Tas ir galvenais mans mērķis.

Endžels Rodrigess (Angel Rodriguez)

A.: Jūsu vārds ir Enģelis (Angel)?

E. R.: Oriģināli ir Anhels, tas ir spā-

ņu valodā, bet angļiski mans vārds ir Endžels.

A.: Kāda ir jūsu galvenā nodarbošanās draudzē?

E. R.: Daudzus gadus esmu bijis draudzes darbinieks, pamatā esmu mācītājs, taču pēdējos gados esmu aicināts būt mācīšanas pozīcijā, vairāk akadēmiskajā jomā. Jau divdesmit gadus esmu saistīts ar Ģenerālkonferences Bībeles izpētes institūtu. Esmu daudz rakstījis, braukāju apkārt pasaulei, sniedzot seminārus, tā aptuveni jau divdesmit gadus.

A.: Kāds ir jūsu galvenais mērķis šeit, Rīgā?

E. R.: Viens no galvenajiem mūsu Bībeles izpētes institūta darbības aspektiem ir dalīties ar mūsu darbiniekiem un draudzes locekļiem atziņās, kas ir uzkrātas mūsu institūtā. Mūsu izpētes darbība notiek divos virzienos: pirmkārt, aizstāvēt mūsu ticību, mēs to saucam par apoloģētiku, ko jūs dzirdējāt lekcijā par Daniela 11. nodaļas skaidrojumu, kad mums iznāk saskare ar citādiem viedokļiem, un, otrkārt, mūsu vēsts padziļināšana, kas sniedz jaunas idejas un ieskatus, ko mūsu darbinieki un draudžu vecākie var lietot savās svētrunās, dot jaunas idejas, kā labāk pasniegt mums jau esošo vēsti. Mēs dalāmies šajās atziņās, lai tās stimulē un stiprina mūsu ticību mācī-

bai, kas mums ir.

A.: Varbūt dažos vārdos jūs varētu pastāstīt, kāda ir jūsu tēmu galvenā doma? Kam jūs pievēršat uzmanību?

E. R.: Te ir liela daudzveidība. Taču visas manas tēmas ir saistītas ar elementiem, kas atrodas mūsu pamatmācību centrā. Piemēram, praviešu gara dāvana, mācība par glābšanu, draudzes identitāte, tās misija, atlikuma draudze. Visas šīs tēmas ir ap to vēsti, kura mums ir jāpasludina. Pastāv daudz iebilžu, kur cilvēki ne-

A.: Kāda ir jūsu nodarbošanās draudzē?

E. B.: Es darbojos mūsu Bībeles izpētes institūtā un esmu viens no tā asociētajiem direktoriem.

A.: Kāda ir jūsu lekciju galvenā tēma?

E. B.: Es vēlos sniegt savu ieguldījumu darbinieku tālāk izglītošanas darbā šajā draudžu savienībā. Mans galvenais mērķis ir stiprināt viņu pārliecību par Rakstiem. Palīdzēt darbiniekiem saredzēt Bībeli kā vienotu veselumu

saprot vai nepiekrīt kādiem no šiem aspektiem, tādēļ mēs piedāvājam materiālus un ceram, ka tie ir noderīgi.

A.: Ko jūs sagaidāt šeit pēc jūsu lekcijām?

E. R.: Vislielākā mana cerība, ka ar tām idejām, ar kurām mēs esam dalījušies ar jums, jūsu darbinieki dalīsies arī ar savu draudžu locekļiem. Tas ir ārkārtīgi svarīgi. Otra ne mazāk svarīga doma, ka varbūt starp jums ir bijis kāds, kurš par kādu no šiem jautājumiem agrāk ir šaubījies vai bijis apjucis, taču tagad varēs sacīt, ka nu man šis jautājums ir skaidrs. Mēs ceram, ka mums ir izdevies izgaismot šos jautājumus, un tie turpmāk sniegs skaidrību, un dalīšanās ar šīm idejām tālāk spēs pabarot mūsu draudzes un sagatavot tās tai misijai, kura ir jāveic šeit.

Eliass Brazils di Sūza (Elias Brasil de Souza)

A.: Jūsu vārdā ir ietverts Brazīlijas nosaukums. Kāpēc tā?

E. B.: Esmu dzimis Brazīlijā, un manā uzvārdā ir ietverts manas mātes uzvārds Brazila un tēva uzvārds Sūza. Pie mums pastāv tāda tradīcija, ka uzvārdos ietver mātes un tēva uzvārdus.

Davids Nimmiks,
*Baltijas ūnijas
prezidents*

Vienmēr ir ļoti patīkami, ka pie mums atbrauc cilvēki, īpaši no Bībeles izpētes institūta. Jāatzīst, ka mācītājiem ne vienmēr sanāk laika tik ļoti iedziļināties teoloģiskajos dziļumos, kā šiem brāļiem, tādēļ viņiem bija noderīgi paklausīties šīs lekcijas. Te bija arī lekcijas, veltītas tieši praktiskajiem jautājumiem. Piemēram, tāda elementāra lieta, kā vadīt draudzes padomi. Bija lekcija par draudžu izaugsmi, kurā uzsvērts, kam svarīgi pievērst uzmanību. Man ļoti patika atsevišķi dzirdētie īsie momenti, kuri izskan tad, kad it kā viss ir jau zināms, taču tie īpaši izgaismo un nostiprina jau zināmo, kas ļauj tev apdomāt dzirdēto un sniedz impulsu virzīties uz priekšu.

Bertolds Hibners
*Lietuvas draudžu
savienības prezidents*

Šajā konferencē tika piedāvāts ļoti labs materiāls gan par teoloģiju, gan par praktisko kalpošanu. Tādā veidā mēs varam palīdzēt mūsu mācītājiem un caur viņiem draudzes locekļiem labāk izprast Bībeles laika kultūru, kā arī saikni starp Bībeles domu un pasauli, kas mums ir apkārt. Tā mēs varam palīdzēt cilvēkiem ne tikai teorētiski, bet arī praktiski; šīs atziņas mums palīdz praktiski dzīvot šajā cerībā.

Es vēlētos, lai mēs kā draudzes darbinieki un draudzes locekļi iegūtu bībelisku domāšanu. Tas ir izaicinājums, ja mēs vēlamies aizsniegt postmoderno pasauli.

Jana Kuzmenkova

DIEVS UN KARJERA

Izglītība, karjera un kristietība – kā apvienot šīs trīs dzīves svarīgās jomas? Jā, tas ir izaicinājums un tajā pašā laikā arī svētīgs piedzīvojums. Kā nepazaudēt savu kristietiša apziņu skolasbiedru, darba kolēģu lokā? Un kā savā saspringtajā dzīves ritējumā rast balansu starp visām lietām, veltot laiku arī kalpošanai? Un tad vēl mūžīgi diskutējamais jautājums par sabatu...

Visus šos jautājumus un vēl daudz vairāk tie jaunieši, kas apmeklēja Jauniešu nodaļas rīkoto tikšanos, varēja uzdot uzaicinātajiem speciālistiem, dažādu jomu pārstāvjiem.

Paneldiskusijas veidā tika izjautāts mācītājs Ainis Kaspars, medicīnas jomas pārstāve, otorinolaringologs Inga Bite, mūzikas virzienā gājējs Mārtiņš Subatovičs, biznesa vides pārstāve Aira Līcīte, finanšu jomas speciāliste Angelīna Muste, pedagogs Inga Šļakota un misijas skolas pārstāve Elita Meliņa. Katrs no viesiem nāca ar savām atziņām, kas kopumā veidoja iedvesmojošu un iedrošinošu atmosfēru jauniešiem, kuri vēl ir tikai savas karjeras sākumpunktā. Apkopojot šīs atziņas, rakstu arī jums, manuprāt, vērtīgākās no visām dzirdētajām.

Viens no mūsu sapņiem var kļūt par dzīves mērķi.

Lai ko arī mēs darītu, tas ir jādara ar attieksmi. Tieši tā tiek novērtēta.

Draudze ir labvēlīga vieta, lai augtu, atklātu potenciālu un attīstītos. Izmantojiet šo iespēju.

Dažkārt līdz pareizajai dzīves darbības jomai var nonākt, tikai izejot cauri daudzām citām.

Darbs ar cilvēkiem ir liels izaicinājums. Esiet tam gatavi.

Ārsta darbs ir ļoti cieši saistīts ar psiholoģiju, jo ir jāatrod arī pieeja pacientam.

Laiks, kad ģimene vēl nav izveidota, ir iespēju laiks, lai iesaistītos kalpošanā, kurai pēc tam var vairs neatliek laika.

Līdzās bagātīgajam atziņu klāstam, kas neaprobežojas ar šajā lappusē rakstīto, vērtīga bija arī Zigurda Laudurga uz-

runa, kuras pamatā tika ņemts Bībeles varoņa Daniela dzīves piemērs. Šie ir daži principi, kas Danielu viņa karjeras ceļā darīja veiksmīgu:

1. Daniels pieņēma lēmumu neaptraipīties, lai kur arī viņš ietu.

2. Viņa darbība bija bez vainas.

3. Viņš bez mitēšanās kalpoja Dievam.

Arī mēs esam aicināti izmantot savas spējas līdz augstākajai pakāpei, būt izciliem savā izvēlētajā darbības jomā. Arī mūsu motivācijai izglītības un darba gaitās vajadzētu būt mīlestībai nevis savtībai vai bailēm. Arī mums dažkārt dziļas shēmošanas vietā pretī jāliek lūgšana.

Un noslēgumā vēl viena atziņa Tev kā novēlējums.

Jebkurā profesijā var manīt cilvēkus, kas mīl savu darbu, un, kas ienīst to. Esiet tie, kas mīl to, ko dara!

Viens no paneldiskusijas viesiem bija Aira Līcīte, kas jau piecus gadus strādā kā finanšu direktore *Ecco Baltija* uzņēmumā. Turpinājumā daži rakstiski jautājumi saistībā ar jauniešu tikšanās tēmu.

Kā savulaik izvēlēties doties šajā virzienā? Vai tas ir bijis kaut kā īpaši Dieva norādīts ceļš?

Mana šī brīža nodarbošanās drīzāk ir rezultāts Dieva žēlastībai un nepelnītai svētībai – viena pēc otras nāca dažādas izaugsmes iespējas, ko labprāt pieņēmu un centos godprātīgi izpildīt. Uzsākot studijas ekonomikas fakultātē, zināju, ka man patīk vadīt gan ciparus, gan cilvēkus.

Kā izdodas savienot kristietību ar saspringto darba grafiku?

Kristietību neatstāju ārpus darba durvīm un cenšos nebūt atšķirīga sekulārā un kristīgā vidē. Kristietība – mīlestība pret Dievu un līdzcilvēkiem – ir ļoti vajadzīga darba vidē. Daudzkārt darbā saspringtās un sarežģītās situācijās esmu piedzīvojusi īpašu Dieva mieru, labvēlību, padomu, risinājumu. Tas cilvēcīgi nav iespējams, nekāds mans nopelns. Tā ir nepelnīta svētība, ka Dievs mums ir līdzās katrā solī.

Kā redzi savu pašreizējo kalpošanu?

Draudzes kontekstā šobrīd man ir nepelnīta priekštiesība

darboties ļoti dažādos līmeņos un jomās, gan vispasaules administrācijā, gan vietējā draudzē. Esmu dažādās padomēs, darbojos ar finansēm, citiem projektiem. Vislielākais ieguvums no tik dažādās pieredzes ir atziņa, ka cilvēks ir ļoti vērtīgs, ļoti atšķirīgs cits no cita, ar ļoti specifisku ticības pieredzi un dzīves redzējumu, ko ietekmē neskaitāmi iekšējie un ārējie faktori, dzīvē pieredzētais. Es ļoti cienu šo dažādību un ceru, ka spējam draudzē radīt tādu vidi, kur tā tiek pieņemta, mīlēta un veicināta izaugsme.

Vai darbavietā redzi daudzas iespējas liecināt?

Cilvēki sekulārā vidē ir ļoti vērtīgi un prasīgi – tie nevēlas padomus, kas nesakrīt ar padomdevēja paša dzīves pieredzi un izpausmēm. Tādēļ vislabākā liecība ir mūsu ikdienišķā, parastā dzīve. Mums ir pozitīvas attiecības ofisā. Ar daudziem kolēģiem strādājam kopā jau vairāk nekā 6-7 gadus. Ikdienā ir bijušas daudzas sarunas par Dievu, kristietību, Korintas adventistu draudzi. Lūgums aizlūgt par grūtu situāciju. Lūgums pēc padoma. Mana priekšrocība ir arī tā, ka ofisā dažādos laikos ir strādājušas vēl 3 meitenes no Korintas. Garām ejot, dažkārt dzirdu, kā viņām pie kafijas tases ir lielas sarunas ar sekulārākiem kolēģiem par kristietību, Dievu. Vislabākā komanda!

Viesturs Reķis, DMin
Cēsu draudzes mācītājs

MŪŽA IZGLĪTĪBA

Mūsu audzināšanas ideāli ir par šauriem un zemiem. Ir nepieciešams plašāks vēriens un augstāks mērķis. Patiesa izglītība nozīmē vairāk nekā zināma mācību kursa izņemšana. Tā nozīmē vairāk nekā sagatavošanos tagadnes dzīvei. Tā ietver sevi visu būtni un visu cilvēkam iespējamās eksistences periodu. Tā ir harmoniska fizisko, prāta un garīgo spēju attīstīšana. Tā sagatavo audzēkni kalpošanas priekam šinī pasaulē un augstākam kalpošanas priekam tajā pasaulē, kas vēl nāks. (E.G.Vaita, Audzināšana, 13. lpp.)

Septembris ir mēnesis, kad mūsu bērni atsāk skolas gaitas un studenti savas studijas. Parasti strīdi ir par to, kādā skolā labāk mācīties, kādas mācību programmas būtu vērtīgākas – eksaktās vai humanitārās –, kur studēt un vai vispār to darīt.

Izglītība tomēr nav tikai saistīta ar dažāda līmeņa skolām vai studiju vietām. Lai gan zināšanu akumulēšana, jaunu prasmju un iemaņu apguve ir nozīmīgs izglītības faktors, sevišķi ņemot vērā augsto tehnoloģiju laiku, kurā dzīvojam, tomēr tā ir kas vairāk nekā tikai sagatavošanās profesionālajai karjerai. Izglītība ietver sevī visu cilvēku – prātu, dvēseli un fizisko attīstību. Tā ir process, kas skar ne tikai laiku no septembra līdz jūnija beigām, bet ir paredzēts visas dzīves gājumam. Ne velti mūsdienās ir izveidots termins mūža izglītība.

Izglītība nozīmē visu to, kas nepieciešams cilvēka dzīves gājumam. Salamans savā laikā sacīja: lai tas pagodinātu Dievu un būtu vērtīgi nodzīvots.

Jau no senatnes skan Salamana padoms: *Paļaujies uz To Kungu no visas sirds un nepaļaujies uz sava prāta gudrību, bet domā uz To Kungu visos savos ceļos, tad Viņš darīs līdzienas tavas tekas. Neliecies sev pārmērīgi gudrs esam, bet bīsties To Kungu un vairies no ļauna* (Sal.pam. 3:5-7).

Šodien viens no vislielākajiem riskiem

ir tas, ka tur, kur nav vīzijas, redzējuma, tauta sāk maldīties. Salamans pat lietoja vārdus – tauta kļūst mežonīga un nevaldāma (Sal. pam. 29:18). Šo visai prātīgo un pareizo principu aizvieto ar to, ka bieži vien redzējuma, mērķa, plāna vietā vairāk runā par mirāžām. Iedomu tēli, mirāžas pārņem cilvēku prātus, un ar tām baro citus, cenšas tos aizraut sev līdzī. Izglītošanās kļūst traucējoša, jo intelektuāli uzdod pārāk daudz jautājumus, un mirāžas var izzust.

Interesanti, Dieva sākotnēji domātā izglītības sistēma necentrējas skolās vai institūcijās, bet gan ģimenē. Dievbijīga ģimene ir tā, kur vajadzētu notikt harmoniskai izaugsmei. *Gudrības sākums ir Tā Kunga bijāšana, un izprast, kas svēts, tā ir atzīšana* (Sal. pam 9:10). Skolas un institūcijas ir nozīmīgas sistematizētas informācijas krātuves, bet ģimenei jāaudzina vērtībās, dievbijībā. Dievs devis apsolījumu: *Es tevi mācīšu un rādīšu, pa kuru ceļu tev jāstaigā, Es pār tevi turēšu nomodā savu aci* (Ps. 32:8).

Domājot par izglītību šādā aspektā, ieskatīsimies kādā senā notikumā.

Klausies, Izraēl, Tas Kungs, mūsu Dievs ir vienīgais Kungs. Un tev būs To Kungu, savu Dievu mīlēt no visas savas sirds, no visas savas dvēseles un ar visu savu spēku. Un, lai šie vārdi, ko es tev šodien pavēlu, tev paliek ierakstīti tavā sirdī. Un atgādini tos saviem

bērniem un runā tos sēžot savā namā un pa ceļu ejot, guloties un ceļoties. Un sien tos kā zīmi uz savas rokas un liec par zīmi starp acīm uz pieres. Un raksti tos un liec pie sava nama durvju stabiem un pie saviem vārtiem. Un kad Tas Kungs, tavš Dievs, tevi ievēdīs tai zemē, ko Viņš ar zvērestu ir apsolījis taviem tēviem – Ābrahāmam, Īzakam un Jēkabam, lai tev to dotu ar lielām un labām pilsētām, ko jūs neesat cēlušī, un arī namus, kas pilni visādiem labumiem, kurus tu neesi sakrājis, un ar klintīs izcirstām ūdens tvertnēm, ko tu pats neesi izcirtis, un vīna dārzus un olīvkoku dārzus, ko tu neesi dēstījis, – un, kad tu tad ēdīsi un būsi paēdis, tad sargies, ka tu neaizmirsti To Kungu, kas tevi ir izvedis no Ēģiptes zemes, no verdzības nama, tev būs To Kungu, savu Dievu bīties, tev būs Viņam kalpot un pie Viņa vārda zvērēt. Nesekojiet citiem dieviem, kas ap jums, jo Tas Kungs, tavš Dievs, kas mīt tavā vidū, ir stiprs un dusmīgs Dievs, ka Tā Kunga, tava Dieva dusmas neiedegas pret tevi un tevi neizdeldē no zemes virsas (5Moz 6:4-15).

Sens notikums. Izraēlieši četrdesmit gadus bija pavadījuši tuksnesī. Dieva izraudzīts kalps tos bija vadījis. Kādēļ tik ilgi? Nepaklausība, arogance, atsačšanās ieiet Dieva apsolītajā zemē, kurnēšana. Tas viss lika tiem palikt tuksnesī, līdz šī nepaklausīgā paaudze

nenogulās kapu laukos.

Tie bija redzējuši un piedzīvojuši reālu, brīnumainu Dieva iejaukšanos viņu dzīvē. No vergiem kļuvuši brīvi, tomēr nespēja no tā vai negribēja mācīties. Tie kurnēja, bija neapmierināti ar pārtiku, ūdeni, apstākļiem. Brīžiem pat vergu stāvoklis tiem likās labāks, jo tad nebija jādomā, jāpieaug zināšanās. Bet, kurnot un saceloties pret Mozu, tie kurnēja un sacēlās pret Dievu. Kurnēšana atnesa slimības, nāvi.

Tagad, stāvot pie apsolītās zemes robežām, Mozus tiem vēlreiz atgādina – klausieties Dieva Vārdu. Un, lai gan Mozus pats savas nepaklausības dēļ pats neieies apsolītajā zemē, viņš joprojām ir Dieva instruments. Tādēļ Mozus atgādina tautai, kas tad ir svarīgs, kas tiem nesīs svētību.

Mozus tiem sacīja, lai šie vārdi paliek ierakstīti to sirdīs (6.p.). Kādēļ? Jo tie vispirms atgādina to, kam tie pieder, kas līdz šim tos vadījis un ko tiem pieņākas pielūgt. Tā ir ticības apliecība.

vam, jo tāda ir Dieva griba. Mums jāatklāj Viņu nākamajām paaudzēm, bet ja paši to nepazīstam, ja paši neklausām Viņa Vārdam? Ko varam darīt par Viņu zināmu apkārtnē? Bet tieši tā ir mūsu misija.

Kristīgā izglītība ir visa mūža izglītība, jo Dievs katru dienu ir ar mums, līdz pasaules galam. Mums jāiemācās saprast, ka Dievs ir visa laba devējs. Pat tad, kad apstākļi ir labi, kad liekas, mēs tik daudz esam sasnieguši, Mozus sacīja – neaizmirsti, no kurienes tas viss, kas ir tavš Dievs. Pienes Viņam pagodinājumu un pielūgsmi.

Jēzus nomira par mūsu grēkiem pie krusta. Bet velns grib to izdzēst no mūsu atmiņas, no mūsu bērnu atmiņām. Neskaties uz to, jo tu pats taču vari būt perfekts, tā šodien daži mēģina mulsināt prātus. Taču no šī cilvēciski svētulīgā perfekcionisma kļūst slikti. Ja esi kristietis, tad Jēzus nāve un augšāmcelšanās ir tā, kas tevi dara par jaunu radījumu, brīvu radījumu, kam

draudzes mūža izglītībai. Vecās Derības laika praviešu skolu paradigma var kalpot kā ierosinošs modelis arī mūsu laikā. Lai varētu sludināt un izglītēt citus, katram pašam ir nepieciešama pastāvīga izaugsme.

To pašu garu, kas bija sūtīts Kristus dienās par pamācītāju Viņa pirmajiem līdzstrādniekiem, Kristus ir pilnvarojis būt par Viņa līdzstrādnieku pamācītāju šodien (Audzināšana, 99. lpp.).

Interesanti, ka Dāvids lūdza par šādu sabalansētu fokusu savai dzīves izglītībai. *Vienu es izlūdzu no Tā Kunga, pēc kā es kāroju: ka es varu palikt Tā Kunga namā visu savu mūžu, skatīt Tā Kunga jaukumu un pielūgt Viņu Viņa svētajā vietā (Ps 27:4).* Tas ir trīskāršais vērtību akcents cilvēka dzīvē. Baudīt Dieva jaukumu, Viņa patiesību un pielūgsmi. Tas bagātina dvēseli un veido to, ko saucam par inteligenci. Jau sākumā minēju, ka ne tikai sausas zināšanas, bet inteligence ir nozīmīga sabalansētai cilvēka dzīvei.

Izglītība ir process, kas skar ne tikai laiku no septembra līdz jūnija beigām, bet ir paredzēts visas dzīves gājumam.

Kāda ir mūsu ticības apliecība? Vai es ticu vienam Dievam – Tēvam, Dēlam, Svētajam Garam? Vai ticu, ka Dievs mani izvedis no grēka verdzības, lai dotu brīvību un izaugsmi Viņā? Vai es dzīvoju tā, lai visi saprastu, ka Dievs ir manas dzīves Kungs, vai pats kārtoju savu pestīšanu, taisnošanu, izaugsmi? Klausies, Izraēl, tev jādzīvo no Dieva Vārda! Tev jāredz lietas no Dieva Vārda perspektīvas. Tam jābūt acu priekšā, jāvada tavas rokas, jāformē tavas ģimenes un mājas dzīvi. Nopietni. Un māci to saviem bērniem.

Vārds ir kļuvis miesa un ienācis mūsu vidū, tā saka Evaņģēlijs. Tas ir Kungs, Jēzus Kristus. Vai mēs pieņemam Viņa gaismu, vai labāk paliekam tumsā, kur ērtāk, kur var pa vecam, bez izmaiņām. Jo, kur Jēzus tiek pieņemts, tur cilvēki top par jauniem radījumiem, tur jāmainās.

Mīlēt Dievu – tas nozīmē klausīties un paklausīt Viņam. Un mācīt to saviem bērniem un mazbērniem. Mozus bija nopietns šajā jautājumā: māci tos bērniem, mazbērniem gan mājās, gan darbā vai pa ceļu ejot (6., 7.p.). Iepazīsti Dievu un ļauj Viņam būt tavam Die-

nav jāklasās mazvērtības kompleksu nospiestu spriedelētāju gudrībās. Tās akas ir tukšas. Dievs dara mūs brīvus no grēka, un tas nav no mums, bet no Viņa žēlastības. Mums jādzīvo no Viņa Vārda.

Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana. Ne ar darbiem, lai neviens nelielītos, jo mēs esam Viņa darbs, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu (Ef 2:8-10). Vai mēs mācām to saviem bērniem un bērnu bērniem? Vai mācāmies tos darbus, ko Dievs mums sagatavojis?

Elena Vaita grāmatā *Audzināšana* raksta: „*Prāts, kas nodarbojas tikai ar ikdienas lietām, panīkst un tiek vājināts. Ja tam neuzdod saprast lielās un plaši tverošas patiesības, tas pēc kāda laika zaudē spējas augt. Nekas cits nevar būt labāks aizsargs pret šo panīkšanu, un nekā nav labāks attīstības ierosinātājs, kā Dieva Vārda pētīšana.*” (128. lpp.).

Ja katram ir jāaug Dieva Vārda izpratnē, kādēļ draudžu mācītāji bieži pievērš tik mazu uzmanību gan savai, gan

Tikai kopā ar estētiskajām un ētiskajām vērtībām formējas raksturs, kas neuzkundzējas citiem. bet ir gatavs kalpošanas darbam, Dieva pagodināšanai. Tādēļ liela loma audzināšanā un izglītošanā ir kopējiem dievkalpojumiem, mūzikai, pielūgsmei. Bībelei jāklūst dzīvai personīgos piedzīvojumos. Dieva stāstam jāatrod vieta mūsu dzīvē un jānovēd pie sapratnes, ka runa nav par mums, bet Dievu. Kad tas ir saprasts, lietas var mainīties, var rasties kopība, un Svētais Gars varēs darīt to, ko tas darīja pirmās draudzes laikā – pievienot tai dvēseles.

Izglītībai ir milzīga loma cilvēka dzīvē. Tā ir tieši saistīta ar izpratni par Dievu un ticību Dieva Vārdam. Tā ir visa cilvēka būtību aptveroša un saistoša mūža garumā. Izglītība sākas ģimenē un turpinās tajā, tāpat kā nozīme ir speciāli veidotajām izglītības institūcijām.

Nekad nevajadzētu aizmirst, ka Dievs pats vēlas mūs mācīt visu mūsu dzīves laiku. *No Viņa nāk patiesā gudrība. Es tevi mācīšu un rādīšu ceļu, pa kuru tev jāstaigā, Es pār tevi turēšu nomodā Savu aci (Ps 32:8).*

IMPACT MADONA – SEKOJOT TĀLĀK

Dievs ir labs. Jā, Viņš ir tiešām labs! Viņš mani ved pie savas labās rokas, Viņš man ļauj piedzīvot daudz, daudz vairāk, nekā es pat spēju iedomāties, kas mani varētu sagaidīt šī gada IMPACT (no angļu valodas - atstāt iespaidu) nometnē Madonā. Un ieguvums, atstātais iespaids manā dzīvē ir liels, neizsakāmi liels!

Elīze Kūma
Siguldas draudze

Šogad IMPACT evaņģelizācijas nometne notika no 14.-23. augustam Madonā un tās apkaimē. Jā, tas nozīmē, ka IMPACTs sākās ar manu dzimšanas dienu – ar kūku, svecītēm, dzimšanas dienas dziesmu,

mešanu gaisā un kopīgām vakariņām. Sākumā nedaudz neveikli sēdējām pie kopīga galda, vēl viens otru nepazīstot, bet jau pēc dažām ēdienreizēm kas cits – kopīgi smiekli, sarunas, sarunas, sarunas. Un katrā reizē mēs kādu no

dalībniekiem īpaši iepazīnām, katrs uzdodot visnotaļ dziļus un āķīgus jautājumus. Ja neskaita mūsu pavāru brīnišķīgo ēdienu, tad šīs sarunas bija kā visgaršīgākais saldaiss. Vakarā devāmies uz mūsu otrajām mā-

jām IMPACT laikā – Madonas 2. pamatskolas internātu. Tās tiešām bija kā mājas. Reizēm man šķita, ka atrodos Ceļa meklētāju nometnē – apkārt pusaudzī, vakaros kopīgas spēles, tad pēkšņi istabiņā Ārons iebruca ar pulti vadāmo mašīnīti un sāk deldēt gumijas riepas. Jutos kā mājās un kā ģimenē.

Šajā IMPACTā tika atstāts iespaids gan mūsu kā dalībnieku dzīvēs, gan arī pašā Madonā un tās apkārtnē. Bet ļaušu Tev, lasītāj, ielūkoties mūsu IMPACT ikdienā.

Katru rītu sākām ar kopīgu rīta rosmi, pēc tam bija laiks kopīgām lūgšanām un brokastīm (jāpiemin, ka katrai

A.T.Džonsu un citiem mūsu celmlaužiem. Šo pionieru vārdos tikām sadalīti mazajās grupās, un man bija tas gods būt starp “milleriešiem”. Pēc svētbriža sekoja seminārs, un jo īpaši likās Daniela Pela semināri par triju eņģeļu vēsti, Kristus kalpošanu svētnīcā un taisnošanu ticībā.

Pēcpusdienā bija laiks evaņģelizācijai. Un šajā nedēļā no svētdienas līdz trešdienai darbojāmies bērnu radošajās darbnīcās Madonas centrā, blakus lūgšanas kapelai. Bērni varēja iepazīt Dieva radīšanas stāstu un, mācoties par katru no radīšanas dienām, veidot kādu īpašu mākslas darbu vai piedalīties ko-

Tā bija labākā veselības “izstāde”, kurā varēju iesaistīties.

Īpaša bija arī loterija veselības dienu dalībniekiem. Tā kā man bija tas prieks cilvēkus pierēģistrēt un arī vadīt loterijas izlozi, tad biju patīkami pārsteigta, cik cilvēki bija priecīgi par iegūtajiem laimestiem. Un jāpiemin, ka arī gatavošanās nedēļas laikā veselības dienām bija gana saspringta, bet patīkama, it īpaši kvinojas – melleņu cepumiņu – cepšana visiem apmeklētājiem (šķiet, ka tagad šos cepumus varētu uzcept jebkurā diennakts laikā).

Kad beidzās laiks evaņģelizācijai, devāmies kopīgās vakariņās, un pēc tam

Šajā nedēļā no svētdienas līdz trešdienai darbojāmies bērnu radošajās darbnīcās Madonas centrā, blakus lūgšanas kapelai.

ēdienreizei bija atvēlēta stunda, tāpēc tās bija tik nesteidzīgas un piesātinātas ar kvalitatīvām sarunām).

Pēc brokastīm sekoja rīta svētbridis, kurā ielūkojāmies mūsu pionieru dzīves stāstos un pieredzē. O, tas iedvesmoja! Klausījāmies par Viljamu Milleru, Elenu Vaitu, Džozefu Beitsu,

pīgā spēlē. Paralēli šajā laikā devāmies arī uz pansionātiem – dziedājām, runājām, apciemojām cilvēkus istabiņās un dāvajām sirds siltumu. Palīdzējām arī praktiski – zāgējām malku, plāvām zāli, spiedām ābolu sulu. Bet jo īpaši gatavojāmies veselības dienām, kuras notika gan Ērgļos (ceturtdienā), gan Madonā (piektdienā).

Tas bija kas brīnišķīgs! Tā nebija tikai Veselības izstāde, kurā tiek atspoguļoti 8 veselības principi. Veselības dienās bija gan pieaugušo, gan bērnu veselības izstāde, fizioterapeita konsultācijas, ārstniecības augu meistarklase, veselīga uztura veikala “Dabas stacija” prezentācijas, zobārsta konsultācijas, apmācības vingrošanā ar riņķi, nūjošanas apmācības, veselīga uztura pagatavošanas meistarklase, veselīga dzīvesveida lekcijas, bija iespēja runāt ar ģimeņu konsultantu un garīgo padomdevēju.

bija viens no īpašākajiem laikiem – liecību laiks. Piedzīvotais, spilgtākie brīži, neveiksmes, atziņas un īpaša Dieva vadība evaņģelizācijas laikā. Iespaidi, kuri paliks atmiņās vēl ilgi. Un pēc tam dalījāmies mazajās grupās – runājām, lūdzām un īpaši domājām par to, kā iepriecināt kādu citu mazo grupu – tāds bija mūsu uzdevums nedēļas garumā.

Un sabati... Ak, kā Dievs mūs lutināja! Tie bija īpaši. Miers, atpūta pēc uzdevumiem bagātās nedēļas un brīnišķīga daba. Pirmajā sabatā mēs devāmies kopīgā pārgājienā uz ezeru – kurinājām ugunsgrākus, gatavojām vakariņas un darinājām visu iespējamo, lai iepazītu viens otru. Bet otrajā sabatā pēc “Braku” apmeklējuma devāmies uz Gaiziņkalnu. Mūsu viesiem no Norvēģijas Latvijas lielākais kalns šķita nedaudz par mazu, bet kopīgas pastaigas un, un... esot tik brīnišķīgā sabiedrībā, esot kā vienotai

ģimenei, nemaz nevar būt citādi, ka Tu juties pārpildīts pāri visām maliņām ar Dieva mīlestību un prieku, kas laužas ārā!

Ak, šī nedēļa paskrēja tik ātri! Bet manā prātā paliks vēl ilgi. Un vēl jo vairāk – visi IMPACT dalībnieki ir paņēmuši daļu no manas sirds. Ilgojos viņus satikt atkal un priecājos, ka jau esam sarunājuši nākamo reizi, kad varēsim kopīgi doties uz Madonu, lai turpinātu iesāktu.

Bet lai apliecināto manu teikto, līdzdalīšu citu liecinieku (dalībnieku) spilgtākos piedzīvojumus.

dinātājs Bergenā draudzē Norvēģijā, vadījis praviotojumu seminārus dažādās misijas skolās.

Danielam piemīt īpašs dinamiskums un izpratne, viņš spēj iedvesmot gan jaunus, gan vecus. Lai gan dzimis Jaunzēlandē, holandiešu vecākiem, Daniels lielāko savas dzīves daļu pavadījis Eiropā, un pašreiz kopā ar sievu Silviju un dēlu Eliasu dzīvo Norvēģijā.

Silvija un Daniels Pels sniedza ieskatu dažu Septītās dienas adventistu pionieru dzīves stāstos – kopīgajos rīta svētbrīžos, vadot praviotojumu se-

tikai draudzi un pilsētu, kurā tas notiek, bet arī katrs dalībnieks misijas nometnes laikā piedzīvo pārmaiņas savā dzīvē. Dievs uzrunā caur saskarsmi, evaņģelizāciju, uzrunām u.c. Un ir brīnišķīgi piedzīvot, kā Dievs ar šiem vienkāršajiem līdzekļiem atstāj paliekošu iespaidu mūsu dzīvē.”

Estere Gulbe:

“IMPACT evaņģelizācijas nometne Madonā man bija īpaša ar to, ka mēs, grupiņa savstarpēji pazīstamu, mazāk pazīstamu un nepazīstamu cilvēku no dažādām adventistu draudzēm, nedēļu bijām kopā kā sirsnīga ģimene un brīnišķīga komanda! Mēs ik dienas tikām iedvesmoti – ar uzrunām par adventistu pionieriem un triju eņģeļu vēsti. Mēs ik dienas kopā dziedājām – slavējot Dievu un iepriecinot cilvēkus. Mēs ik dienas kopā kalpojām – gan viens otram, gan cilvēkiem Ērgļos un Madonā.

Pēc IMPACT nedēļas laikā piedzīvotā sapratu, cik ļoti mums katram ir vajadzīga praktiskā evaņģelizācija – ar vārdiem liecināt par savu ticību un parādīt mīlestību darbos. Un tieši tāpēc IMPACT evaņģelizācijas nometne ir domāta jebkura vecuma ticīgajam (gan gados jaunam, gan ne tik jaunam, gan vecākam), jo caur praktisko kalpošanu nometnes laikā Dievs katru īpašā veidā stiprina ticībā. Jēzus aicina: „Dodiet, tad jums taps dots.” (Lūk. 6:38).

Anna Gerasimova:

“Man visspilgtākais bija tas, ka mēs bijām pietiekoši daudz, lai gan sākumā ar manu cilvēcisko domāšanu likās, ka mēs esam stipri par maz, lai paveiktu plānoto! Bet tomēr gan bērnu pieturā bija skolotāji tieši tik, cik vajadzēja, gan pansionātā bija pietiekoši cilvēku. Gan arī tas fakts, ka vairāk nekā puse madoniešu, kad saņēma ielūgumu uz veselības dienu, jau bija zinājuši par šo notikumu – tas arī liecina par to, ka bija pietiekoši daudz cilvēku, kas izdalīja ielūgumus. IMPACT – tā bija ne tikai iespēja kalpot, bet arī saņemt pašam daudz svētības – izbaudīt īpašo ģimeniskumu un sadraudzību, ļoti gardas maltītes un jautrību! Mani neatstāj doma, ka Dieva darbs tiks padarīts neskatoties uz to, vai darīsim mēs to vai nē, bet mūsu izvēle – piedzīvot šo jauko pieredzi un bagātīgās svētības,

Elita Meliņa:

“Personīgi man šī gada IMPACT nedēļa bija viena no visgaidītākajām un iespaidiem bagātākajām nedēļām, kuras laikā saņēmu garīgu piepildījumu un prieku. Lai gan dalībnieku skaits nebija liels, priecājos, ka Dievs deva spēku, drosmi un iedvesmu praktiski darboties Madonas un Ērgļu pilsētā, kā arī Vestienā un citur.

Šis IMPACT man bija īpašs arī ar to, ka piedalījies tā organizēšanā, precīzāk, darbojoties programmas nodaļā un kā koordinators šī gada īpašajiem viesiem, runātājiem Silvijai un Danielam Pelam no Norvēģijas. Liels prieks bija viņus sagaidīt kuplākā skaitā, jo nu jau mazliet vairāk nekā gadu viņu ģimenē ir dēliņš Elias. Daniels Pels ir internacionāls evaņģēlists, apceļojis pasauli ar mērķi līdzdalīt un sludināt iedvesmojošas tēmas no Svētajiem Rakstiem. „Living Water ministry” („Dzīvais Ūdens”) direktors un slu-

minārus –, kā arī dalījās personīgajā pieredzē, kalpojot Tam Kungam. Veselības dienā gan Ērgļos, gan Madonā Silvija pasniedza veselīgas ēst gatavošanas paraugdemonstrējumu, bet Daniels – saistošu un aktuālu lekciju par nogurumu, nespēku.

Man pašai lielu gandarījumu un prieku sagādāja iespēja vadīt ārstnieciskās vingrošanas staciju. Varēju iepazīties ar dažāda vecuma cilvēkiem un sniegt atbildes uz jautājumiem saistībā ar fiziskajām aktivitātēm, metodiskajiem norādījumiem attiecībā uz kvalitātīvāku, sabalansētu treniņu. Patīkami iepriecināja cilvēku atsaucība un viņu personīgā vēlme uzlabot dzīves kvalitāti.”

Gustavs Latgalis:

“Mani iedvesmoja prieks, ko sniedza nesavtīga kalpošana citiem, un iespēja piedzīvot, ka IMPACT ietekmē ne

vai arī tālāk dzīvot garlaicīgo dzīvi.”

Ieva Birziņa:

“Šajās 10 dienās piedzīvoju simtiem skaistu mirkļu, kas tagad glabājas manās atmiņās. Bet ir kas ļoti konkrēts, ko Dievs darīja šajā laikā. Apmēram vienu mēnesi pirms IMPACTa es Dievam biju lūgusi, lai Viņš man māca sarunāties ar cilvēkiem par dziļiem tematiem, lai sarunas nebūtu tukšas, bet ar īstu vērtību. Dievs, protams, rīkojās. IMPACT laikā Viņš deva daudz sarunu, tādu sarunu, kas iedvesmo, liek domāt par dzīvi un liek iemīlēt Dievu vēl vairāk. Patiesībā šīs dienas bija piesātinātas ar tādām sarunām. Un tas man lika jau atkal ieraudzīt, kā Dievs darbojas manā dzīvē un īstajā laikā sūta uz īsto vietu.”

Rebeka Baronina:

“Mans spilgtākais notikums IMPACTā bija veselības dienas un pārgājiens uz ezeru. Man ļoti patika pavadīt ar visiem laiku šīs 10 dienas. Tagad sākot skolu, es vairs neesmu tā pati meitene, kas es biju pirms trīs mēnešiem. Visi mani klases biedri man tagad liekas dīvaini, bet ceru, ka ar laiku es pierādīšu.”

Bērziņu ģimene:

Līna: “Man visvairāk patika Madonas Veselības diena. Es sēdēju pie Bērnu veselības izstādes reģistrācijas galdiņa un gaidīju bērnus, lai varētu viņiem iedot kartītes, kurās krāt ziņmodziņus. Dažreiz aizskrēju pariņķot. Vēl man ļoti, ļoti patika, ka Eliasiņš gulēja manā gultā. Tagad skolā un pilsetā priecājos satikt tos bērnus, kurus

uzaicināju un kuri atnāca uz Lūgšanu pieturu.”

Agris: “Dievs izlietoja IMPACT, lai vispirms iedrošinātu mani un manu ģimeni. Pusaudžu un jauniešu vienkāršā ticība ļoti iedvesmoja. Atjaunotā gaismā varu skatīties uz draudzes misiju

Mēs lūdzām pēc strādniekiem jaunajā darba vietā, un pļaujas Kungs tos mums dāvāja. Viņš deva pat vairāk par to, ko cerējām! “Pie mums tagad dzīvos misionārs Gustavs!” – tas bija kaut kas tik īpašs, ka pat bērniem šo prieku bija grūti paturēt pie sevis, un drīz vien par to jau zināja skola, bēr-

un kalpošanu sabiedrībai. Aizvadītajā gadā ievēroju, ka Dievs dažkārt izlieto nedaudz cilvēku, lai paveiktu lielas lietas. Vēl arvien cilvēki Madonā, Ērgļos, Dzelzavā un Lubānā atceras un pārrunā notikušo, kur atklājās Kristus kalpošanas iezīme – darīt cilvēkiem labu. Šīs vietas vairs nav tādas kā agrāk, tās ir kļuvušas daudz tuvākas caur iepazītajiem cilvēkiem.

Baiba: “IMPACT mūsu dzīvē ir atbilde uz lūgšanām saskaņā ar Mat.9:38.

nudārzs un kaimiņi. Gustava draugi – IMPACT jauniešu grupiņa visa gada garumā bija ļoti gaidīti ciemiņi. Tas nozīmēja – vairāk lūgšanā sakļautas rokas, jaunības degsme un drosme doties pat ‘neiespējamajā misijā’, lai glābtu! IMPACT kulminācija bija dāvana no Dieva 10 dienas nodzīvot tā, kā to darīja agrīnā draudze, kad visi turējās kopā un viss tiem bija kopīgs. IMPACT – debesu iespaids katra dalībnieka dzīvē, ticu arī to cilvēku dzīvēs, kurus sastapsim Debesu Mājās!”

Veselības Princips Ūdens lietošana

KRŪ: Tikko, māšuk, uzzināju, ka tie, kuri dūšīgi dzer ūdeni, ilgāk dzīvo!

KRĀ: Nu, tad tu, Krū, būsi tikpat kā mūžīgs. Atkal esi visus virtuves kaktus piekrāvis ar ūdens pudelēm!

KRŪ: Jā, tā ir! Lai manai ģimenītei būtu ko dzert! Tu taču negribēsi sažūt kā izkaltusi rozīne. Šķaudīt, klepot, slimot un nobeigties!

KRĀ: Nevajag pārspīlēt, brālīt.

KRŪ: Pati zini, ūdens dzeršana, tas ir ļoti svarīgi! Otra svarīgākā lieta tūlīt pēc elpošanas. Un vispār – tajās pudelēs nav nekāds parastais ūdens!

KRĀ: Interesanti, kāds tad tas ir?

KRŪ: Tas ir dzīvs ūdens! No avota. Izrādās, avota ūdens ir pats labākais. Mēs ar Fredi mežā atradām avotiņu un piesmēlām pilnas pudeles! Varēsim dzert, lai neizzūst smadzenes! Esmu nolēmis šogad skolā tās lietot pēc pilnas programmas.

KRĀ: Nu, ar ūdens dzeršanu vien tur, brālīt, nepietiks – vajadzēs arī mācīties.

KRŪ: Pats zinu! Dzīvais ūdens man palīdzēs.

KRĀ: Dzīvs ūdens? Es šorīt savā Bībelītē izlasīju kaut ko ļoti interesantu. Tu tikai paklausies! Kādā ļoti karstā dienā JĒZUS pie akas satika sievu, kas nāca pēc ūdens. Viņi sāka runāties. Par slāpēm, par ūdeni, un tad JĒZUS teica, ka viņam ir dzīvs ūdens. Pie tam tāds, ka tam, kurš to dzers, nekad neslāps.

KRŪ: Tiešām? Tu neko nesajauci? Neizklausās visai ticami.

KRĀ: Nu, nē. Re, te rakstīts: „Kurš dzers no ūdens, ko Es tam došu, tam neslāps nemūžam.”

KRŪ: Būtu gan labi tikt pie tāda ūdens! Tad man nebūtu jānoņem ar to pudeļu staipīšanu. Puse dienas pagāja, kamēr sanesām ūdeni!

KRĀ: To pašu JĒZUM teica tā sieva. Viņa arī gribēja tikt pie dzīva ūdens, kas bija JĒZUM. Lai nav vairāk jānāk uz aku.

KRŪ: Nu, un kā tas beidzās? Viņa to dabūja?

KRĀ: Zini, es sapratu tikai to, ka dzīvais ūdens, par kuru runā JĒZUS, nav lejams ne pudelēs, ne arī kādos citos traukos.

KRŪ: Tiešām? Kā tad viņu var dabūt iekšā?

KRĀ: Nezinu. Tas kaut kā citādi uztur pie dzīvības. To varētu zināt mamma. Iesim, pajautāsim.

KRŪ: Mammucīt, vai tu varētu pastāstīt par dzīvo ūdeni, kuru var dabūt pie JĒZUS?

KRĀ: Re, izlasi, ko VIŅŠ saka: „Ikvienam, kas dzer no šī ūdens, atkal slāps.”

To JĒZUS saka par akas ūdeni. „Bet, kas dzers no tā ūdens, ko Es tam došu, tam nemūžam vairs neslāps, bet ūdens, ko Es tam došu, kļūs viņā par ūdens avotu, kas verd mūžīgai dzīvībai.” Jņ. 4:13-14. Ko tas nozīmē?

mamma: Šie Jēzus vārdi domāti visiem, kuriem šajā pasaulē slāpst: tiem, kuri ir noskumuši un apzinās savu sirsniņas sausumu, un izjūt slāpes pēc ūdens, kas tajā izplaucētu smaržīgus mīlestības ziedus. Kas to padarītu mīļu, sirsnīgu un gudru uz labu. Katru reizi, kad cenšamies paklausīt

JĒZUM, mēs dzeram lāsi no šī dzīvā ūdens. Katra reize, kad kādam palīdzam, izdarām ko jauku, ir šī dzīvā ūdens malks.

KRŪ: Iznāk, ka JĒZUS ūdentiņu padzēras sirds?

mamma: Iedomājies, ka tava sirsniņa ir kā jauks puķu dārzs. Lai puķes tajā augtu un ziedētu, nepieciešams īpaši rūpīgs dārznieks, kurš katru dienu par tām rūpētos un tās laistītu. Tikai tad, kad sirds ziedi saņem šo īpašo ūdeni, tie aug, zied un nes brīnišķīgu smaržu, ko sajūt citi.

Līdzīgi kā šie ziedi, viss labais mūsu dzīvē var izplaukt tikai, ja tiek aplaistīts ar Dieva Vārdu. Kad lasām DIEVA Vārdu, tas ir kā veldzējošs ūdens, kas aplaista sirds ziedus, padarot tos dzīvus un

smaržīgus. Un tas viss ir tāpēc, ka sirds saņem dzīvo ūdeni no Vārda, kas dod tai dzīvību un saglabā to mūžībai.

KRĀ: Man patiktu, ja man būtu tāda „ziedoša” sirds.

KRŪ: Re, nu, māšuk, tagad jāgādā un jālieto ne tikai avota ūdens, bet arī dzīvais ūdens sirdij.

mamma: Akas ūdens domāts mūsu dabīgajai dzīvei, un tas jādzer katru dienu, lai mēs dzīvotu.

KRŪ: Nu, to es esmu piestiepis ilgam laikam!

mamma: Dzīvais ūdens kļūst pieejams katram, kurš sadraudzējas ar JĒZU.

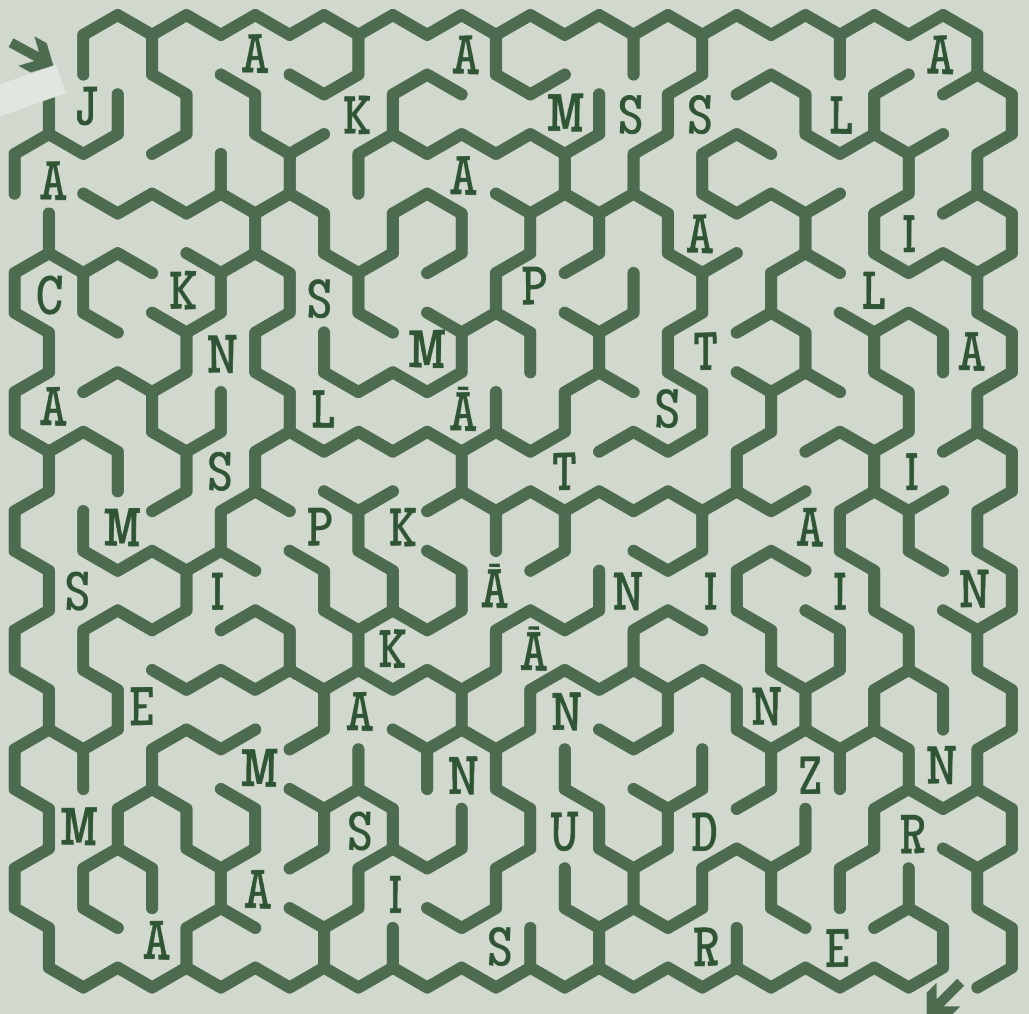
Tas, kurš to lieto, tiek atspirdzināts mūžīgai dzīvei.

Uzdevums:

Palīdzi sievai
no Samarijas
nokļūt līdz akai
pēc ūdens
un satikt Jēzu!

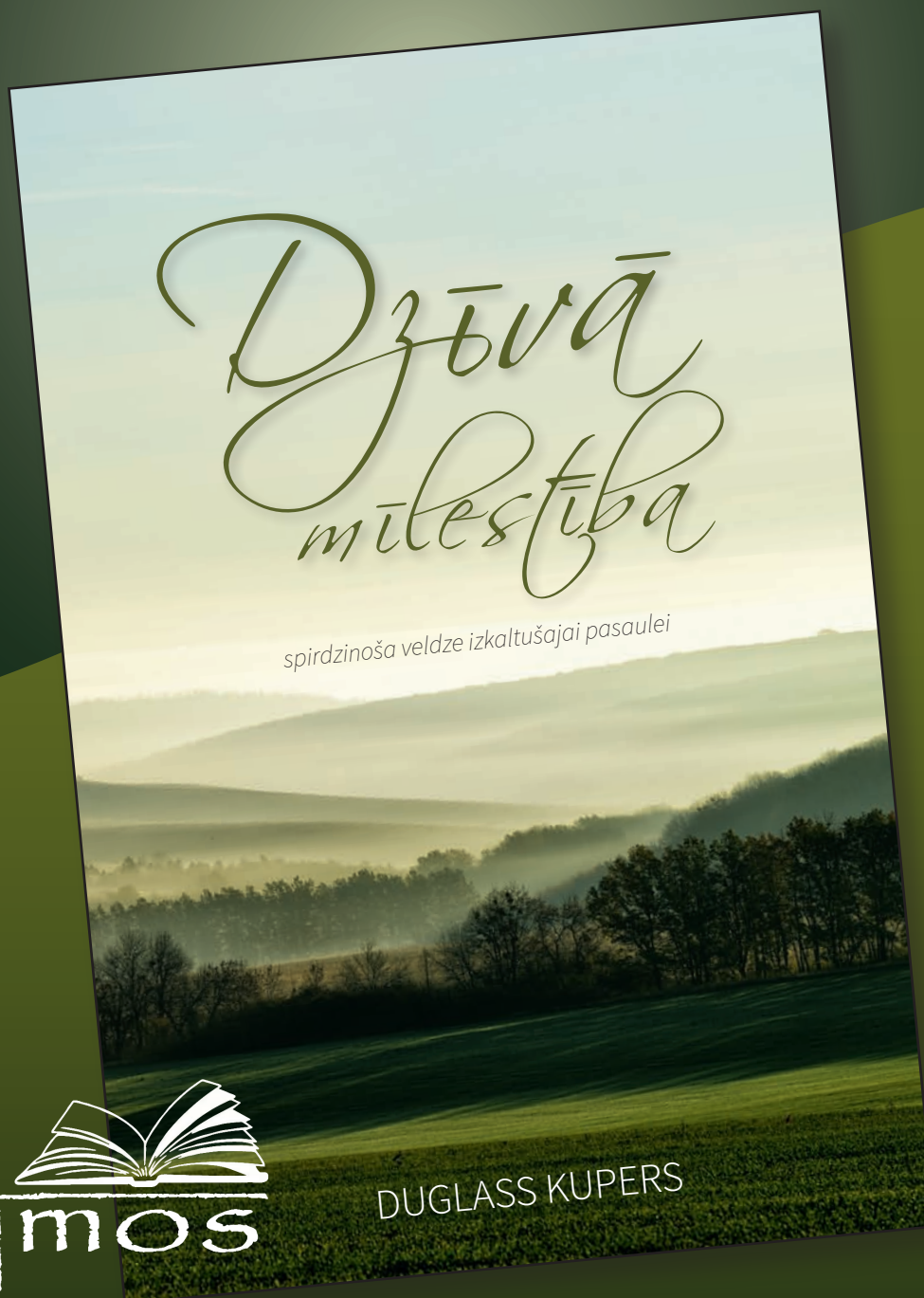
Uzraksti
iegūto vēstījumu,
ko reiz teica
Jēzus:

JAUNUMS!

AUTORS DUGLASS KUPERS IR PĀRLIECINĀTS, KA ŠODIEN KRISTIETĪBAS GALVENAIS IZAICINĀJUMS NAV ZINĀŠANAS PAR DIEVU, BET GAN MĪLESTĪBAS ATTIECĪBAS. VIŅŠ RAKSTA: "MUMS IZMISĪGI NEPIECIEŠAMA JĒZUS DĀVĀTĀ MĪLESTĪBA, LAI LĪDZDALĪTU TO ŠAJĀ PASAULĒ. ŠAI MĪLESTĪBAI JĀSASTOPAS UN JĀSPĒKOJAS AR PASAULES PIEAUGOŠO ĻAUNUMU. MUMS JĀPALĪDZ CILVĒKIEM IEPAZĪT DIEVIŠĶĀS MĪLESTĪBAS DZIĻUMS. MĒS NEDRĪKSTAM NEMĪLĒT CILVĒKUS. ŠĪS GRĀMATAS NOLŪKS IR PALĪDZĒT MUMS VISIEM DIEVA SPĒKĀ ATSAUKTIES ŠIM SVARĪGAJAM AICINĀJUMAM."

GRĀMATU VAR IEGĀDĀTIES IZDEVNIECĪBAS GRĀMATU GALDĀ RĪGĀ, BAZNĪCAS IELĀ 12A, VAI INTERNETA VEIKALĀ

WWW.PATMOS.LV